

ДЕРЖАВНА АУДИТОРСЬКА СЛУЖБА УКРАЇНИ

04070, м. Київ, вул. П.Сагайдачного, 4, тел. 425-09-24, факси 462-51-55, 485-17-69
E-mail: postmast@dkrs.gov.ua Код ЄДРПОУ № 40165856

25.10.2017 № 18-14/271

На № _____ від _____

Державна регуляторна служба
України

Державна аудиторська служба України розробила та надсилає для погодження протягом десяти робочих днів проект Закону України "Про основні засади діяльності органів державного фінансового контролю".

- Додатки: 1) проект акта на 32 арк. в 1 прим.;
- 2) пояснювальна записка до проекту акта на 4 арк. в 1 прим.;
 - 3) порівняльна таблиця до проекту акта на 20 арк. в 1 прим.;
 - 4) аналіз регуляторного впливу на 16 арк. в 1 прим.;
 - 5) копія розміщеного на сайті повідомлення про оприлюднення проекту акта на 1 арк. в 1 прим.;

Голова

Л. Гаврилова

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про основні засади діяльності органів державного фінансового контролю

Цей Закон визначає основні принципи, правові та організаційні засади діяльності органів державного фінансового контролю.

Розділ I

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

аудит відповідності – форма державного фінансового аудиту, яка передбачає оцінку стану дотримання законодавства, планів, процедур, контрактів в процесі управління державними (місцевими) ресурсами та використання державних і комунальних необоротних та інших активів;

аудит ефективності – форма державного фінансового аудиту, яка передбачає оцінку економності, ефективності, результативності процесу управління державними (місцевими) ресурсами, окремих його елементів (складових), використання державних і комунальних необоротних та інших активів, стану внутрішнього контролю та внутрішнього аудиту;

грошові документи – сплачені санаторно-туристські путівки, поштові марки, чекові книжки та інші документи, які зберігаються в касі;

державні (місцеві) ресурси – кошти, державні капітальні вкладення та/або кредити (позики), залучені державою або під державні гарантії, кошти та інші оборотні і необоротні активи підконтрольних установ, державне (комунальне) майно;

державний фінансовий контроль – урядовий фінансовий контроль, що здійснюється органами державного фінансового контролю щодо забезпечення законного, ефективного, економного та результативного формування, розподілу, управління та використання державних (місцевих) ресурсів об'єкта контролю та спрямований на попередження, виявлення та усунення порушень фінансово-бюджетної дисципліни;

заходи державного фінансового контролю – державний фінансовий аудит, інспектування, перевірка закупівель, моніторинг закупівель, моніторинг окремих господарських операцій;

зустрічна звірка – метод документального та фактичного підтвердження у об'єкта зустрічної звірки виду, обсягу і якості операцій та розрахунків для з'ясування їх реальності та повноти відображення в обліку об'єкта контролю;

матеріали заходів державного фінансового контролю – документи, складені за результатами заходів державного фінансового контролю та додатки до них;

моніторинг закупівель – у значенні, установленому в Законі України «Про публічні закупівлі»;

об'єкт зустрічної звірки – підприємство, установа, організація, фізична особа – підприємець, які мали безпосередні правовідносини з об'єктом контролю та/або були задіяні для виконання договірних відносин із об'єктом контролю;

об'єкт контролю – підконтрольна установа, суб'єкт господарської діяльності незалежно від форми власності, який не віднесений цим Законом до підконтрольних установ, у якого здійснюється державний фінансовий контроль за судовим рішенням, ухваленим у кримінальному провадженні;

органи державного фінансового контролю – Державна аудиторська служба України (далі – Держаудитслужба), територіальні органи Держаудитслужби;

підконтрольні установи – міністерства та інші органи виконавчої влади, місцевого самоврядування, державні фонди, фонди загальнообов'язкового державного соціального страхування, бюджетні установи, державні банки та фінансові установи у статутному капіталі яких державна або комунальна частка акцій (часток, паїв) перевищує 50 відсотків, суб'єкти господарювання державного сектору економіки (у тому числі господарські товариства, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток, паїв) прямо чи опосередковано належить державі), їх відокремлені підрозділи, та утворені (засновані) ними суб'єкти господарювання, суб'єкти господарювання, 50 і більше відсотків акцій (часток) яких належать суб'єктам господарювання державного сектору економіки, підприємства, установи, організації та їх відокремлені підрозділи, які отримують (отримували у періоді, який перевіряється) кошти з бюджетів усіх рівнів, державних фондів, фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування, ЄС або використовують (використовували у періоді, який перевіряється) державне чи комунальне майно;

правоохоронні органи – органи прокуратури, податкової міліції, Служби безпеки України, Державного бюро розслідувань, Національної поліції, Національне антикорупційне бюро України, інші органи, які здійснюють правоохоронні функції та функції з охорони правопорядку;

ревізія – документальна і фактична перевірка певного комплексу або окремих питань фінансово-господарської діяльності об'єкта контролю, під час

якої виявляються факти порушень законодавства, встановлюються відповідальні за їх допущення посадові і матеріально відповідальні особи;

ризикова операція – дія (бездіяльність) або подія, яка може призвести або призвела до зміни активів (недоотримання доходів, втрати активів, зайвих витрат), невиконання зобов'язань, зменшення власного капіталу підприємства внаслідок прийняття неефективного управлінського рішення або з порушенням вимог законодавства;

стандарты державного фінансового аудиту – професійні стандарти для здійснення аудиторської діяльності органами державного фінансового контролю;

фінансово-бюджетна дисципліна – стан дотримання визначених законодавством та нормативно-правовими актами вимог;

фінансовий аудит – форма державного фінансового аудиту, яка передбачає оцінку правильності ведення бухгалтерського обліку, достовірності фінансової та бюджетної звітності.

Стаття 2. Органи державного фінансового контролю

1. Головним органом у системі органів державного фінансового контролю є Держаудитслужба.

2. Держаудитслужба є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України і який забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державного фінансового контролю.

Стаття 3. Місія та завдання органів державного фінансового контролю

1. Місією органів державного фінансового контролю є забезпечення економічного добробуту країни та виконання функцій держави шляхом контролю за станом управління державними (місцевими) ресурсами, їх законного, економічного і ефективного використання надання Уряду та громадянам України об'єктивної та вичерпної інформації відповідно до завдань органів державного фінансового контролю.

2. Основними завданнями органів державного фінансового контролю є:

1) забезпечення формування і реалізація державної політики у сфері державного фінансового контролю;

2) здійснення державного фінансового контролю.

Стаття 4. Правова основа діяльності органів державного фінансового контролю

1. У своїй діяльності органи державного фінансового контролю керуються Конституцією України, міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, цим та іншими законами України, актами Президента України та постановами Верховної Ради

України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України, актами Кабінету Міністрів України, іншими нормативно-правовими актами.

2. Дія законів України «Про державну службу», «Про центральні органи виконавчої влади» та інших нормативно-правових актів, що регулюють діяльність органів виконавчої влади, застосовуються до органів державного фінансового контролю у частині, що не суперечить цьому Закону.

Стаття 5. Принципи діяльності органів державного фінансового контролю

1. Діяльність органів державного фінансового контролю ґрунтується на принципах верховенства права, забезпечення дотримання прав і свобод людини і громадянина, безперервності, законності, забезпечення єдності державної політики, відкритості та прозорості, відповідальності, незалежності.

2. Незалежність забезпечується заборонаю втручання в діяльність органу державного фінансового контролю та у здійснення повноважень працівників цього органу.

3. Орган державного фінансового контролю може застосовувати у своїй діяльності основні принципи діяльності Міжнародної організації вищих органів фінансового контролю (INTOSAI) та її регіональних організацій (EUROSAI), Міжнародні стандарти вищих органів фінансового контролю (ISSAI) та Міжнародної федерації бухгалтерів (IFAC) у частині, що не суперечить Конституції України та законам України.

Стаття 6. Здійснення державного фінансового контролю

1. Державний фінансовий контроль здійснюється органом державного фінансового контролю у об'єктів контролю шляхом проведення заходів державного фінансового контролю.

2. Порядки та стандарти проведення органом державного фінансового контролю заходів державного фінансового контролю, окрім моніторингу закупівель, встановлюються Кабінетом Міністрів України та Держаудитслужбою з урахуванням вимог статті 26 цього Закону.

3. Порядок проведення моніторингу закупівель встановлюється Держаудитслужбою з урахуванням статті 9 цього Закону.

Стаття 7. Державний фінансовий аудит

1. Державний фінансовий аудит є заходом державного фінансового контролю, що спрямований на оцінку законності, ефективності, економності та результативності управління державними (місцевими) ресурсами та їх використання, правильності ведення бухгалтерського обліку, достовірності фінансової та бюджетної звітності, стану внутрішнього контролю та внутрішнього аудиту, оцінку надійності, безпеки, результативності та ефективності автоматизованих інформаційних систем, обробки інформації.

2. Видами державного фінансового аудиту є: аудит бюджетних установ; аудит державних (регіональних) цільових програм; аудит державних фондів та фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування; аудит діяльності суб'єктів господарювання; аудит інвестиційних проектів; аудит коштів і грантів міжнародних фінансових організацій, країн та їх об'єднань; аудит місцевих бюджетів; аудит планування та виконання бюджетних програм; IT-аудит.

3. Формами державного фінансового аудиту є фінансовий аудит, аудит ефективності, аудит відповідності.

4. Орган державного фінансового контролю проводить державний фінансовий аудит у різних його видах із одночасним застосування усіх або окремих його форм.

5. Результати державного фінансового аудиту викладаються в звіті.

Стаття 8. Інспектування

1. Інспектування є заходом державного фінансового контролю, що здійснюється органом державного фінансового контролю у формі ревізії. Результати ревізії оформлюються в акті.

Стаття 9. Контроль за дотриманням законодавства у сфері закупівель

1. Контроль за дотриманням законодавства у сфері закупівель здійснюється шляхом проведення моніторингу закупівель у порядку, установленому Законом України «Про публічні закупівлі», проведення перевірки закупівель.

2. Перевірка закупівель є заходом державного фінансового контролю у підконтрольних установ, який проводиться за місцезнаходженням юридичної особи, що перевіряється, чи за місцем розташування об'єкта права власності, стосовно якого проводиться перевірка, і полягає у документальному та фактичному аналізі дотримання підконтрольною установою законодавства про закупівлі. Результати перевірки закупівель викладаються в акті перевірки закупівель.

Стаття 10. Участь у перевітках робочими групами центральних органів виконавчої влади

1. Участь у перевітках, що проводяться робочими групами центральних органів виконавчої влади, здійснюється органом державного фінансового контролю щодо підконтрольних установ на підставі рішення Кабінету Міністрів України, доручення Прем'єр-міністра України в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України. Інші обмеження та підстави визначені цим Законом для проведення заходів державного фінансового контролю на перевірки, що проводяться робочими групами центральних органів виконавчої влади, не поширюються.

2. Перевірки, що проводяться робочими групами центральних органів виконавчої влади, не є заходами державного фінансового контролю.

3. Під час участі в перевітках, що проводяться робочими групами центральних органів виконавчої влади, органи державного фінансового контролю користуються правами, визначеними частиною третьою статті 20 цього Закону.

Стаття 11. Моніторинг окремих господарських операцій

1. Моніторинг окремих господарських операцій є заходом державного фінансового контролю, що полягає у систематичному спостереженні та аналізі визначеного переліку платежів та господарських операцій, спрямованих на виявлення ризикових операцій для запобігання незаконному та неефективному використанню державних ресурсів, порушенням при веденні бухгалтерського обліку та складенні фінансової звітності.

2. Виявлення ризикових операцій проводиться шляхом перевірки договорів, угод, контрактів та їх проектів, документів щодо проведених процедур закупівель, первинних та зведених облікових документів, реєстрів бухгалтерського обліку.

3. Результати перевірки ризикових операцій оформляються довідкою.

4. Результати моніторингу окремих господарських операцій узагальнюються у річному звіті.

Стаття 12. Фінансове та матеріально-технічне забезпечення діяльності органів державного фінансового контролю

1. Фінансове забезпечення діяльності органів державного фінансового контролю здійснюється за рахунок коштів державного бюджету, а також інших джерел, не заборонених законом.

Стаття 13. Міжнародне співробітництво

1. Держаудитслужба у порядку, визначеному законодавством та міжнародними договорами України, здійснює співробітництво з державними органами інших держав, міжнародними організаціями та закордонними освітніми і науково-дослідними установами.

2. Взаємовідносини у сферах діяльності органів державного фінансового контролю з відповідними органами інших держав та міжнародними організаціями базуються на міжнародних договорах, а також на установчих актах та правилах міжнародних організацій, членом яких є Україна.

Держаудитслужба може укладати меморандуми з органами державної влади, закордонними освітніми і науково-дослідними установами та організаціями про співпрацю та обмін інформацією.

3. Посадові особи органу державного фінансового контролю можуть направлятися до міжнародних організацій, іноземних держав як його

представники з метою забезпечення координації співробітництва з питань, що належать до повноважень органу державного фінансового контролю.

Стаття 14. Взаємодія органу державного фінансового контролю з органами державної влади, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями усіх форм власності, іншими юридичними особами, фізичними особами – підприємцями

1. Орган державного фінансового контролю під час своєї діяльності взаємодіє з правоохоронними органами та іншими органами державної влади, а також органами місцевого самоврядування відповідно до закону та інших нормативно-правових актів.

2. Держаудитслужба може укласти з окремими державними та іншими неприбутковими органами та громадськими об'єднаннями угоди (меморандуми) про співпрацю та обмін інформацією.

3. Визначені частиною третьою статті 20 цього Закону державні органи та органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації усіх форм власності, інші юридичні особи та їх посадові особи, фізичні особи – підприємці на письмові звернення органу державного фінансового контролю або його посадової особи зобов'язані безоплатно надавати визначені в пунктах 2, 3, 5–7, 10–13, 15, 17 частини третьої статті 20 цього Закону інформацію, документи, матеріали, дані, доступи, вчиняти дії, визначені в пунктах 19, 20, 23, 25, 27, частини третьої статті 20, частиною другою статті 23 цього Закону.

Стаття 15. Посвідчення посадової особи органу державного фінансового контролю

1. Посадові особи органу державного фінансового контролю мають службове посвідчення.

2. Положення про службове посвідчення посадової особи органу державного фінансового контролю та його зразок затверджує Голова Держаудитслужби.

3. На вимогу посадової особи об'єкта контролю, що перевіряється, посадова особа органу державного фінансового контролю зобов'язана пред'явити службове посвідчення.

Розділ II

СИСТЕМА ТА СТАТУС ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОГО ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ

Стаття 16. Загальна система органів державного фінансового контролю

1. Систему органів державного фінансового контролю становлять:

- 1) Держаудитслужба;
- 2) територіальні органи Держаудитслужби.

2. Держаудитслужба здійснює свої повноваження безпосередньо і через утворені в установленому порядку територіальні органи.

Стаття 17. Структура та штатний розпис Держаудитслужби

1. Структуру апарату Держаудитслужби затверджує Голова Держаудитслужби за погодженням з Міністром Кабінету Міністрів України.

2. Штатний розпис (штат), кошторис Держаудитслужби затверджує Голова Держаудитслужби в межах бюджетних призначень на забезпечення діяльності органу за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної бюджетної політики.

Стаття 18. Територіальні органи Держаудитслужби

1. З метою виконання завдань органів державного фінансового контролю в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі можуть утворюватися територіальні органи Держаудитслужби.

2. До складу територіальних органів Держаудитслужби входять міжрегіональні територіальні органи (повноваження яких поширюються на декілька адміністративно-територіальних одиниць) та управління міжрегіональних територіальних органів в областях.

3. Територіальні органи Держаудитслужби утворює, ліквідує та реорганізовує Кабінет Міністрів України на підставі пропозицій Голови Держаудитслужби.

4. Структуру міжрегіональних територіальних органів Держаудитслужби затверджує Голова Держаудитслужби за погодженням з Міністром Кабінету Міністрів України.

5. Штатний розпис (штат) та кошторис міжрегіональних територіальних органів Держаудитслужби затверджує Голова Держаудитслужби в межах бюджетних призначень на забезпечення діяльності Держаудитслужби.

6. Керівників та заступників керівників міжрегіональних територіальних органів Держаудитслужби призначає на посади та звільняє з посад Голова Держаудитслужби відповідно до законодавства про державну службу.

7. Структуру управлінь міжрегіональних територіальних органів Держаудитслужби в областях затверджує керівник відповідного міжрегіонального територіального органу Держаудитслужби за погодженням з Головою Держаудитслужби.

8. Керівників та заступників керівників управлінь міжрегіональних територіальних органів Держаудитслужби в областях призначає на посади та звільняє з посад керівник відповідного міжрегіонального територіального органу Держаудитслужби відповідно до законодавства про державну службу.

9. Кандидатури на посади керівників територіальних органів Держаудитслужби з головами місцевих державних адміністрацій не погоджуються.

10. Міжрегіональні територіальні органи Держаудитслужби діють на підставі положень, що затверджує Держаудитслужба.

11. Управління міжрегіональних територіальних органів Держаудитслужби в областях діють на підставі положень, що затверджує відповідний міжрегіональний територіальний орган Держаудитслужби за погодженням з Головою Держаудитслужби.

12. Примірне положення про управління міжрегіональних територіальних органів Держаудитслужби в областях затверджує Держаудитслужба.

Стаття 19. Голова Держаудитслужби

1. Керівництво діяльністю Держаудитслужби здійснює його Голова, який призначається на посаду та звільняється з посади Кабінетом Міністрів України в установленому порядку.

Розділ III

ПОВНОВАЖЕННЯ ОРГАНУ ДЕРЖАВНОГО ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ

Стаття 20. Повноваження органів державного фінансового контролю

1. Орган державного фінансового контролю:

1) здійснює державний фінансовий контроль щодо:

законності і ефективності планування, управління та використання державних (місцевих) ресурсів на всіх стадіях бюджетного процесу його учасниками;

правильності ведення об'єктами контролю бухгалтерського обліку, достовірності фінансової, бюджетної та іншої звітності;

законності, ефективності, результативності та економності використання бюджетних коштів їх одержувачами;

законності, ефективності та результативності фінансово-господарської діяльності підконтрольних установ;

законності і ефективності підготовки та реалізації інвестиційного проекту підконтрольними установами;

законності і ефективності (економічності, продуктивності та результативності) використання коштів (фондів) та/або грантів ЄС підконтрольними установами;

реалізації проектів економічного і соціального розвитку України, що підтримуються міжнародними фінансовими організаціями;

виконання функцій з управління об'єктами державної власності;
 дотримання законодавства у сфері закупівель;
 стану внутрішнього контролю та внутрішнього аудиту у підконтрольних установах;

2) розробляє пропозиції і рекомендації щодо:

усунення виявлених порушень та запобігання їм надалі;

вдосконалення системи внутрішнього контролю, заходів, спрямованих на усунення причин і умов, які призвели (можуть призвести) до вчинення порушень та виникнення недоліків у діяльності підконтрольних установ;

підвищення ефективності і результативності управління підконтрольних установ та використання грошових коштів, необоротних та інших активів, здійснення інвестування;

3) вживає в установленому порядку заходів з усунення виявлених під час здійснення державного фінансового контролю порушень законодавства та притягнення до відповідальності відповідальних осіб, а саме:

вимагає від керівників, осіб, які виконують їх повноваження, та інших відповідальних осіб підконтрольних установ усунення виявлених порушень законодавства; здійснює контроль за виконанням таких вимог;

у передбачених законом випадках застосовує заходи впливу за порушення бюджетного законодавства, накладає адміністративні стягнення;

передає в установленому порядку правоохоронним органам матеріали заходів державного фінансового контролю, у разі виявлення порушень законодавства, за які передбачено кримінальну відповідальність, корупційних правопорушень або правопорушень, пов'язаних з корупцією;

4) розглядає звернення про факти порушення законодавства з фінансових питань, бюджетного законодавства та у сфері закупівель, вживає згідно із законодавством відповідних заходів для їх усунення;

5) здійснює управління об'єктами державної власності, що належать до сфери управління органу державного фінансового контролю;

6) розглядає звернення громадян з питань, пов'язаних з діяльністю органу державного фінансового контролю, підприємств, установ та організацій, що належать до сфери його управління;

7) здійснює інші повноваження, визначені законом.

2. Держаудитслужба відповідно до покладених на неї завдань:

1) узагальнює практику застосування законодавства з питань, що належать до компетенції органу державного фінансового контролю, розробляє пропозиції щодо вдосконалення законодавчих актів, актів Президента України

та Кабінету Міністрів України, нормативно-правових актів міністерств та в установленому порядку подає їх Кабінетові Міністрів України;

2) розробляє проекти законів та інших нормативно-правових актів з питань, що належать до її компетенції, здійснює методичну та методологічну роботу з питань державного фінансового контролю;

3) інформує громадськість про свою діяльність і стан реалізації державної політики у визначеній сфері;

4) аналізує реалізацію наданих органом державного фінансового контролю зауважень та рекомендацій (пропозицій) підконтрольними установами;

5) здійснює міжнародне співробітництво з питань, що належать до компетенції органу державного фінансового контролю;

6) забезпечує ведення інформаційно-аналітичної бази даних про заходи державного фінансового контролю;

7) здійснює інші повноваження, визначені законом.

3. Органам державного фінансового контролю надається право:

1) залучати в установленому порядку вчених і фахівців, працівників центральних та місцевих органів виконавчої влади, державних фондів, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій за погодженням з їх керівниками до виконання окремих робіт, а також для проведення контрольних обмірів будівельних, монтажних, ремонтних та інших робіт, контрольних запусків сировини і матеріалів у виробництво, контрольних аналізів сировини, матеріалів і готової продукції, інших перевірок;

2) отримувати безоплатно від державних органів та органів місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій усіх форм власності, інших юридичних осіб та їх посадових осіб, фізичних осіб – підприємців інформацію, документи і матеріали, необхідні для виконання покладених на органи державного фінансового контролю завдань, зокрема відомості, необхідні для проведення аналізу фінансово-господарської діяльності підконтрольних установ, та персональні дані осіб, які притягуються до адміністративної відповідальності, без їх згоди;

3) отримувати інформацію про стан та рух бюджетних коштів від органу, який реалізує державну політику у сферах казначейського обслуговування бюджетних коштів, бухгалтерського обліку виконання бюджетів;

4) скликати наради, утворювати комісії, робочі групи, інші постійні або тимчасові консультативні, дорадчі та інші допоміжні органи, проводити наукові конференції, семінари з питань, що належать до її компетенції;

5) прямого доступу, у порядку, визначеному законодавством, до автоматизованих інформаційних і довідкових систем, реєстрів та банків даних, держателем (адміністратором) яких є державні органи або органи місцевого

самоврядування, користування державними, зокрема урядовими, засобами зв'язку і комунікацій, мережами спеціального зв'язку та іншими технічними засобами. Органи державного фінансового контролю здійснюють обробку такої інформації із дотриманням законодавства про захист персональних даних та забезпеченням таємниці, що охороняється законом;

6) перевіряти під час проведення заходів державного фінансового контролю грошові та первинні документи, зведені облікові документи, реєстри бухгалтерського обліку, звіти, кошториси та інші документи, що підтверджують надходження і витрачання коштів та матеріальних цінностей, документи щодо проведення процедур закупівель, дані на електронних носіях, проводити перевірку фактичної наявності цінностей (коштів, цінних паперів, сировини, матеріалів, готової продукції, устаткування тощо);

7) безперешкодного доступу під час проведення заходів державного фінансового контролю та зустрічних звірок на склади, у сховища, виробничі та інші приміщення, що належать об'єктам контролю та об'єктами зустрічних звірок;

8) звертатися до адміністративного суду з позовами в інтересах держави:

якщо підконтрольною установою не забезпечено виконання вимог щодо усунення виявлених під час здійснення державного фінансового контролю порушень законодавства;

з вимогою про зобов'язання посадових осіб підприємств, установ, організацій та фізичних осіб – підприємців забезпечити реалізацію прав, визначених пунктами 2, 7, 10, 12, 13, 15 частини третьої цієї статті;

з вимогою про зобов'язання допустити посадових осіб органу державного фінансового контролю до проведення заходів державного фінансового контролю;

щодо відшкодування збитків, повернення безпідставно набутого майна та з іншими позовами в інтересах держави;

9) звертатися до господарського суду та судів загальної юрисдикції за захистом інтересів Держаудитслужби та її територіальних органів;

10) вимагати від керівників (осіб, які виконують їх повноваження) підконтрольних установ проведення фактичної перевірки, у тому числі шляхом інвентаризації активів і зобов'язань, обстеження та контрольного обміру виконаних робіт, контрольних запусків у виробництво, контрольних аналізів готової продукції та інших аналогічних дій у присутності посадових осіб органів державного фінансового контролю;

11) отримувати від службових і матеріально відповідальних осіб об'єктів контролю, а також від посадових осіб об'єктів зустрічних звірок інформацію та письмові пояснення з питань, які постають під час здійснення державного фінансового контролю;

12) отримувати від об'єктів контролю, а також від посадових осіб об'єктів зустрічних звірок завірені копії, витяги з документів (зокрема електронних), які свідчать про встановлені заходами державного фінансового контролю факти;

13) отримувати під час проведення заходів державного фінансового контролю та зустрічних звірок у об'єктів контролю та об'єктів зустрічних звірок копії первинних та зведених облікових документів, реєстрів бухгалтерського обліку, які свідчать про встановлені заходами державного фінансового контролю та зустрічними звірками факти, а на підставі рішення суду – вилучати до закінчення заходу державного фінансового контролю оригінали первинних та зведених облікових документів, реєстрів бухгалтерського обліку зі складенням опису, який засвідчується підписами представника органу державного фінансового контролю та керівника (особи, яка виконує його повноваження) об'єкта контролю, об'єкта зустрічних звірок відповідно та залишенням копій зазначених документів таким об'єктам;

14) опечатувати каси, касові приміщення, склади та архіви. Порядок опечатування кас, касових приміщень, складів та архівів устанавлюється Кабінетом Міністрів України;

15) отримувати від Національного банку і його установ, банків та інших кредитних установ необхідні відомості, копії документів, довідки про банківські операції та залишки коштів на рахунках об'єктів контролю, а від інших підприємств установ, організацій, зокрема недержавної форми власності, та фізичних осіб – підприємців що мали правові відносини із зазначеними об'єктами контролю або пов'язаними з ними об'єктами господарювання, довідки і копії документів про операції та розрахунки з підприємствами, установами, організаціями. Отримання від банків інформації, що становить банківську таємницю, здійснюється у порядку та обсязі, устанавлених законом;

16) звертатися в устанавленому порядку за наявності відповідних міжнародних договорів до контролюючих, правоохоронних органів іноземних держав за додатковою інформацією про виявлені порушення фінансової дисципліни на підприємствах, в установах та організаціях;

17) проводити зустрічні звірки в об'єктів зустрічних звірок;

18) ініціювати проведення перевірок робочими групами центральних органів виконавчої влади;

19) пред'являти керівникам (особам, які виконують їх повноваження) об'єктів контролю, обов'язкові до виконання вимоги щодо усунення виявлених порушень законодавства;

20) надавати міністерствам, іншим центральним органам виконавчої влади, державним органам, іншим підконтрольним установам обов'язкові до розгляду пропозиції та рекомендації щодо усунення причин і умов, які призвели (можуть призвести) до вчинення порушень та виникнення недоліків у

діяльності підконтрольних установ, а також отримувати від зазначених органів інформацію про розгляд таких пропозицій та рекомендацій та стан їх реалізації;

21) застосовувати заходи впливу, передбачені Бюджетним кодексом України, а також застосовувати та ініціювати застосування відповідно до закону інших заходів впливу в разі виявлення порушень законодавства;

22) вилучати в судовому порядку до бюджету виявлені під час проведення заходів державного фінансового контролю приховані, занижені валютні та інші платежі, порушувати перед відповідними органами питання про припинення бюджетного фінансування і кредитування у разі, коли отримані підприємствами, установами та організаціями кошти і позички використовуються з порушенням законодавства;

23) порушувати перед відповідними державними органами питання про визнання недійсними договорів, укладених з порушенням законодавства, у судовому порядку стягувати в дохід держави кошти, отримані підконтрольними установами за незаконними договорами, без установлених законом підстав та з порушенням законодавства;

24) накладати у випадках, передбачених законом, адміністративні стягнення;

25) порушувати перед керівниками (особами, які виконують їх повноваження) відповідних об'єктів контролю питання про притягнення до відповідальності осіб, відповідальних за допущені порушення;

26) брати в установленому порядку участь у засіданнях колегій міністерств, інших центральних та місцевих органів виконавчої влади з питань стану фінансово-бюджетної дисципліни;

27) використовувати під час проведення заходів державного фінансового контролю електронні засоби оброблення інформації, які використовуються для складання та зберігання первинних документів і реєстрів бухгалтерського обліку об'єкта контролю;

28) фіксувати процес здійснення заходу державного фінансового контролю чи окремі дії, інформацію, документи, матеріали під час його проведення засобами аудіо- та відеотехніки;

29) використовувати матеріали, документи та інші відомості, що стосуються досудового розслідування, під час проведення заходів державного фінансового контролю об'єктів контролю;

30) збирати, накопичувати, аналізувати, узагальнювати, зберігати персональні дані та інформацію про заходи державного фінансового контролю.

4. Рішення про вилучення оригіналів первинних та зведених облікових документів, реєстрів бухгалтерського обліку, арешт коштів на рахунках в установах банків, інших фінансово-кредитних установах може приймати тільки суд.

5. При вилученні документів через їх підробку або виявлені зловживання орган державного фінансового контролю негайно повідомляє про це правоохоронні органи. Вилучені документи зберігаються до закінчення заходу державного фінансового контролю. Після цього вони повертаються відповідному об'єкту контролю, якщо згідно з кримінальним процесуальним законодавством не прийнято рішення про виїмку цих документів.

Стаття 21. **Обов'язки і відповідальність посадових осіб органу державного фінансового контролю**

1. Посадові особи органів державного фінансового контролю зобов'язані суворо додержувати Конституції України, законів України, прав та інтересів громадян, підприємств, установ і організацій, що охороняються законом.

2. За невиконання або неналежне виконання посадовими особами органів державного фінансового контролю своїх обов'язків вони притягуються до адміністративної, дисциплінарної та кримінальної відповідальності відповідно до законодавства.

Стаття 22. **Розгляд скарг на дії посадових осіб органу державного фінансового контролю**

1. Дії або бездіяльність посадових осіб органу державного фінансового контролю можуть бути оскаржені в судовому або адміністративному порядку.

2. Орган державного фінансового контролю забезпечує розгляд скарг на дії або бездіяльність своїх посадових осіб в адміністративному порядку не пізніше як у місячний строк з моменту їх надходження.

3. Подання скарги в адміністративному порядку не припиняє оскаржуваної дії посадових осіб органу державного фінансового контролю.

Стаття 23. **Організаційно-технічне забезпечення проведення заходів державного фінансового контролю та зустрічних звірок**

1. Проведення заходів державного фінансового контролю та зустрічних звірок органами державного фінансового контролю не має порушувати нормального режиму роботи об'єкта контролю, встановленого правилами його внутрішнього трудового розпорядку.

2. Керівники (особи, які виконують їх повноваження) об'єкта контролю, а також об'єкта зустрічної звірки забезпечують посадових осіб органу державного фінансового контролю місцем для роботи, створюють умови для зберігання документів, можливості користування електрозв'язком, комп'ютерною, розмножувальною та іншою технікою, а також надання інших послуг для виконання посадових обов'язків.

Розділ IV

ПЛАНУВАННЯ ТА ПРОВЕДЕННЯ ДЕРЖАВНИХ ФІНАНСОВИХ АУДИТІВ, РЕВІЗІЙ, ЗУСТРІЧНИХ ЗВІРОК**Стаття 24.** Планування заходів державного фінансового контролю

1. Проведення державного фінансового аудиту, моніторингу окремих господарських операцій та планової виїзної ревізії здійснюється відповідно до планів проведення заходів державного фінансового контролю Держаудитслужби та її територіальних органів, які складаються на кожний квартал.

2. План проведення заходів державного фінансового контролю складається із застосуванням ризикоорієнтованого підходу та/або на виконання законів, актів Президента України, постанов Верховної Ради України, прийнятих відповідно до Конституції та законів України, актів Кабінету Міністрів України, доручень Прем'єр-міністра України, які не потребують термінового виконання без включення до планів.

3. Порядок планування заходів державного фінансового контролю затверджується у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

4. На підконтрольних установах, щодо яких за відповідний період їх фінансово-господарської діяльності відповідно до цього Закону проведено державний фінансовий аудит, інспектування за ініціативою органу державного фінансового контролю не проводиться.

Стаття 25. Підстави для здійснення заходів державного фінансового контролю

1. Підставами для здійснення державного фінансового аудиту, моніторингу окремих господарських операцій та інспектування є план проведення заходів державного фінансового контролю, а у разі проведення позапланової виїзної ревізії хоча б одна з підстав, визначених частиною першою статті 29 цього Закону.

2. Посадова особа органу державного фінансового контролю приступає до проведення державного фінансового аудиту та/або ревізії за наявності виписаного на неї направлення встановленого Держаудитслужбою зразка (далі – направлення).

3. Об'єкт контролю повинен ознайомитися з направленням та отримати його копію.

Стаття 26. Проведення державного фінансового аудиту органами державного фінансового контролю

1. Стандарти державного фінансового аудиту поділяються на:

1) загальні стандарти державного фінансового аудиту, які розробляються з урахуванням міжнародних стандартів і містять основні вимоги до діяльності органів державного фінансового контролю під час здійснення окремого виду чи форми аудиту.

Загальні стандарти державного фінансового аудиту затверджуються Кабінетом Міністрів України;

2) процедурні стандарти державного фінансового аудиту, що містять процедурні вимоги (механізм, критерії оцінювання та методи дослідження) щодо особливостей організації, планування, здійснення аудиту, звітування про результати аудиту та реалізації його результатів.

Процедурні стандарти державного фінансового аудиту затверджуються Держаудитслужбою.

2. Стандарти державного фінансового аудиту обов'язкові до застосування органами державного контролю, фізичними та юридичними особами, залученими до проведення аудиту.

3. Дія стандартів державного фінансового аудиту поширюється на всі об'єкти контролю.

Стаття 27. Проведення ревізій органами державного фінансового контролю

1. Органи державного фінансового контролю проводять планові та позапланові виїзні ревізії.

2. Тривалість планової виїзної ревізії не має перевищувати 30 робочих днів.

3. Планова виїзна ревізія може бути зупинена у разі потреби проведення зустрічних звірок, без завершення яких неможливе якісне проведення ревізії, термінового виконання інших завдань відповідно до повноважень, передбачених Законом, а також у разі обґрунтованого звернення підконтрольної установи за погодженням з керівником органу державного фінансового контролю.

4. Тривалість позапланової виїзної ревізії не має перевищувати 25 робочих днів.

5. Продовження термінів проведення планової або позапланової виїзної ревізії можливе лише за рішенням суду на строк, що не перевищує 15 робочих днів для планової виїзної ревізії та 5 робочих днів для позапланової виїзної ревізії.

6. Продовження термінів планової або позапланової виїзної ревізії встановлюється з урахуванням потреби дотримання безперервності її проведення.

7. До тривалості ревізії не включається строк, протягом якого вона фактично не проводилася у зв'язку з особливостями режиму роботи об'єкта контролю та протягом якого вона була зупинена.

8. Обмеження у підставах та періодичності проведення ревізій, визначені цим Законом, не поширюються на ревізії, що проводяться після повідомлення посадовим особам підконтрольних установ, що ревізуються, про підозру у вчиненні ними кримінального правопорушення відповідно до Кримінального процесуального кодексу України.

9. У разі проведення позапланової виїзної ревізії на вимогу посадової особи об'єкта контролю посадова особа органу державного фінансового контролю зобов'язана пред'явити копію рішення суду про дозвіл на проведення позапланової виїзної ревізії, в якому зазначаються підстави проведення такої ревізії, дата її початку та дата закінчення, а у разі проведення ревізії щодо суб'єктів господарської діяльності, не віднесених цим Законом до підконтрольних установ, – також номер кримінального провадження, орган, що здійснює досудове розслідування, дата та підстави повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення.

10. Результати ревізії можуть бути повністю або частково скасовані Держаудитслужбою під час проведення процедури його адміністративного оскарження та в інших випадках у разі порушення законодавства посадовими особами органу державного фінансового контролю під час проведення планової чи позапланової виїзної ревізії. Рішення Держаудитслужби, прийняте за розглядом скарги підконтрольної установи, є остаточним і не підлягає подальшому адміністративному оскарженню, але може бути оскаржене в судовому порядку.

11. Порядок адміністративного оскарження результатів ревізії встановлюється Держаудитслужбою.

Стаття 28. Проведення планової виїзної ревізії

1. Плановою виїзною вважається ревізія у підконтрольній установи, яка включена до плану проведення заходів державного фінансового контролю.

2. Планова виїзна ревізія проводиться за місцезнаходженням підконтрольної установи чи за місцем розташування об'єкта права власності, щодо якого проводиться така ревізія.

3. Планова виїзна ревізія проводиться не частіше одного разу на календарний рік.

Стаття 29. Проведення позапланової виїзної ревізії

1. Позаплановою виїзною вважається ревізія, яка не передбачена в плані проведення заходів державного фінансового контролю органу державного фінансового контролю і проводиться за наявності хоча б однієї з таких підстав:

1) у разі виникнення потреби в перевірці відомостей, отриманих від особи, яка мала правові відносини з підконтрольною установою, якщо підконтрольна установа не надасть пояснення та їх документальні підтвердження на обов'язковий письмовий запит органу державного фінансового контролю протягом десяти робочих днів з дня отримання запиту;

2) проводиться реорганізація (ліквідація) підконтрольної установи;

3) у разі надходження доручення щодо проведення ревізій у підконтрольних установах від Кабінету Міністрів України;

4) у разі, коли Держаудитслужба в порядку контролю за достовірністю висновків територіального органу державного фінансового контролю здійснила перевірку актів ревізії, складених територіальним органом державного фінансового контролю, та виявила їх невідповідність вимогам законів. Позапланова виїзна ревізія в цьому випадку може ініціюватися Держаудитслужбою лише в тому разі, коли стосовно посадових осіб територіального органу державного фінансового контролю, які проводили планову або позапланову виїзну ревізію зазначеної підконтрольної установи, відкрито дисциплінарне провадження, або у випадку повідомлення їм про підозру у вчиненні кримінального правопорушення;

5) підконтрольною установою у встановленому порядку подано скаргу про порушення законодавства посадовими особами органу державного фінансового контролю під час проведення планової чи позапланової виїзної ревізії, в якій міститься вимога про повне або часткове скасування результатів відповідної ревізії, у разі неможливості вирішення питання в порядку адміністративного оскарження;

6) у разі потреби проведення ревізії підконтрольної установи за її зверненням або за зверненням її уповноваженого органу управління;

7) у разі надходження звернення правоохоронних органів, в якому містяться факти, що свідчать про порушення підконтрольними установами законів України, перевірку додержання яких віднесено законом до компетенції органів державного фінансового контролю;

8) у разі встановлення під час державного фінансового аудиту фактів, що можуть свідчити про суттєві порушення у діяльності об'єкта контролю, пов'язані із законним та цільовим використанням та/або збереженням державних (місцевих) ресурсів.

2. Позапланова виїзна ревізія проводиться за місцезнаходженням об'єкта контролю чи за місцем розташування об'єкта права власності, стосовно якого проводиться така ревізія.

3. За відсутності умов для проведення позапланової виїзної ревізії, визначеної частиною сьомою цієї статті, наявності загрози знищення документів або якщо об'єкт контролю, у якого потрібно провести таку ревізію, розташований за місцем проживання фізичної особи, то така ревізія може

проводитися в узгодженому органом державного фінансового контролю та правоохоронним органом місці з повідомленням про це об'єкта контролю.

4. Позапланова виїзна ревізія може здійснюватися лише за наявності хоча б однієї з визначених частиною першою цієї статті підстав.

5. Позапланова виїзна ревізія підконтрольної установи може проводитися не частіше одного разу на квартал на підставі рішення суду.

6. За наявності підстав, визначених у пунктах 3, 6 частини першої цієї статті, рішення суду для проведення позапланової виїзної ревізії підконтрольної установи не вимагається.

7. Позапланові виїзні ревізії суб'єктів господарської діяльності, незалежно від форми власності, які не віднесені цим Законом до підконтрольних установ, проводять органи державного фінансового контролю за судовим рішенням, ухваленим у кримінальному провадженні, у якому зазначаються дата та підстави повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення працівниками таких суб'єктів.

8. Орган або особа, що ініціює проведення позапланової виїзної ревізії, подає до суду письмове обґрунтування підстав такої ревізії та дати її початку і закінчення, документи, які відповідно до цієї статті свідчать про виникнення підстав для проведення такої ревізії, а також на вимогу суду інші відомості.

9. Рішення суду про проведення позапланової виїзної ревізії є дозволом на її проведення.

Стаття 30. Особливості проведення зустрічних звірок органами державного фінансового контролю

1. З метою документального та фактичного підтвердження виду, обсягу і якості операцій та розрахунків для з'ясування їх реальності та повноти відображення в обліку об'єкта контролю під час проведення заходів державного фінансового контролю органами державного фінансового контролю та залученими спеціалістами можуть проводитися зустрічні звірки в об'єктів зустрічних звірок.

2. Документальне підтвердження передбачає дослідження фінансових, первинних та зведених облікових документів, реєстрів бухгалтерського обліку, статистичної, фінансової, бюджетної та іншої звітності, господарських договорів, розпорядчих та інших документів, пов'язаних із плануванням і провадженням фінансово-господарської діяльності, веденням бухгалтерського обліку, складенням фінансової звітності за операціями, щодо яких проводиться зустрічна звірка.

3. Фактичне підтвердження передбачає дослідження наявності оборотних і необоротних активів, інших матеріальних і нематеріальних активів шляхом проведення обстеження, обміру виконаних робіт, наданих послуг, інших аналогічних дій за участю посадових осіб органу державного фінансового

контролю або спеціалістів інших органів, підприємств, установ та організацій за операціями, щодо яких проводиться зустрічна звірка.

4. Зустрічні звірки, які проводять органи державного фінансового контролю та залучені ними спеціалісти, не є заходами державного фінансового контролю і проводяться в разі виникнення потреби в їх проведенні на підставі направлення.

5. За результатами зустрічної звірки складається довідка.

Розділ V

ПРАВОВИЙ ЗАХИСТ ПОСАДОВИХ ОСІБ ОРГАНУ ДЕРЖАВНОГО ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ ТА ВЗАЄМВІДНОСИНИ З ПРАВООХОРОННИМИ ОРГАНАМИ

Стаття 31. Взаємовідносини органу державного фінансового контролю з правоохоронними органами

1. Працівники правоохоронних органів зобов'язані сприяти посадовим особам органу державного фінансового контролю у виконанні їх посадових обов'язків. У разі недопущення працівників органу державного фінансового контролю на територію підприємства, установи, організації, відмови в наданні документів для проведення заходу державного фінансового контролю та будь-якої іншої протиправної дії органи Національної поліції на прохання цих осіб зобов'язані негайно вжити відповідних заходів для припинення такої протидії, забезпечити нормальне проведення заходу державного фінансового контролю, охорону працівників органу державного фінансового контролю, документів та матеріалів, що перевіряються, а також вжити заходів для притягнення відповідальних осіб до встановленої законом відповідальності.

2. За зверненням правоохоронного органу органи державного фінансового контролю в межах своєї компетенції проводять планові та позапланові виїзні ревізії.

3. У разі ненадання правоохоронним органом рішення суду про дозвіл на проведення позапланової виїзної ревізії, але за наявності у зверненні правоохоронного органу фактів, що свідчать про порушення вимог законів, контроль за дотриманням яких віднесено до компетенції органу державного фінансового контролю, можливе включення ревізії об'єкта контролю до плану проведення заходів державного фінансового контролю на наступний плановий період за умови, що такий об'єкт контролю не ревізувався органами державного фінансового контролю у плановому порядку протягом поточного календарного року.

Звернення правоохоронного органу розглядається органом державного фінансового контролю, якщо воно підписане керівником чи заступником керівника правоохоронного органу, органу досудового розслідування, прокурором або слідчим і містить:

повне найменування об'єкта контролю, дані про його місцезнаходження, організаційно-правову форму;

інформацію про належність об'єкта контролю до підконтрольних установ;

обґрунтування необхідності проведення ревізії;

перелік питань, на які відповідно до компетенції органів державного фінансового контролю необхідно дати відповідь;

зазначення періоду проведення ревізії об'єкта контролю.

Якщо зазначені дані викладено в рішенні суду про надання дозволу на проведення ревізії, допускається їх відсутність у зверненні правоохоронного органу, до якого додається таке рішення.

Рішення щодо включення ревізії об'єкта контролю за зверненням правоохоронного органу до плану проведення заходів державного фінансового контролю приймає керівник органу державного фінансового контролю.

4. Позапланова виїзна ревізія об'єкта контролю за зверненням правоохоронного органу проводиться у разі надання ним:

рішення суду про дозвіл на проведення, в якому зазначаються підстави проведення, дати її початку та закінчення, а також номер кримінального провадження, орган, що здійснює досудове розслідування, дата та підстави повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення (для ревізії суб'єкта господарської діяльності, не віднесеного Законом до підконтрольних установ);

постанови слідчого або прокурора про призначення позапланової виїзної ревізії, винесеної після повідомлення посадовій особі підконтрольної установи, що ревізується, про підозру у вчиненні нею кримінального правопорушення;

інформації про факти, що свідчать про порушення підконтрольною установою законів, та рішення суду про дозвіл на проведення ревізії, в якому зазначаються підстави для її проведення, дати початку та закінчення проведення ревізії.

5. Звернення правоохоронного органу, що не відповідає вимогам, визначеним у частинах третій, четвертій цієї статті, та/або не належить до компетенції органу державного фінансового контролю, підлягає поверненню протягом 10 робочих днів правоохоронному органу для уточнення.

6. Для проведення ревізії за зверненням правоохоронного органу складається відповідно до компетенції органу державного фінансового контролю, на підставі питань, що містяться у зверненні, постанові слідчого або прокурора, рішенні суду, програма ревізії, яка письмово погоджується з правоохоронним органом.

7. З метою комплексного охоплення плановою виїзною ревізією питань фінансово-господарської діяльності суб'єкта контролю до програми, крім зазначених у зверненні правоохоронного органу питань, можуть включатися за ініціативою органу державного фінансового контролю інші питання відповідно до компетенції органу державного фінансового контролю.

8. Порядок взаємодії між органами державного фінансового контролю та правоохоронними органами визначається Держаудитслужбою спільно з Генеральною прокуратурою України, Державним бюро розслідувань, Національним антикорупційним бюро України, Службою безпеки України, центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері забезпечення охорони прав і свобод людини, інтересів суспільства і держави, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку, а також надання поліцейських послуг, центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері боротьби з правопорушеннями під час застосування податкового та митного законодавства.

9. Орган державного фінансового контролю зобов'язаний у випадках виявлення порушень законодавства, за які передбачено кримінальну відповідальність, корупційних правопорушень або правопорушень, пов'язаних з корупцією передавати правоохоронним органам матеріали заходів державного фінансового контролю, а також повідомляти про виявлені зловживання і порушення у підконтрольних установах.

10. На звернення правоохоронного органу про видачу примірника матеріалів заходів державного фінансового контролю у разі, якщо примірник таких матеріалів вже надіслано іншому правоохоронному органу, орган державного фінансового контролю повідомляє про його найменування та реквізити супровідного листа.

Стаття 32. Правове становище посадових осіб органу державного фінансового контролю

1. Посадові особи органу державного фінансового контролю є представниками органів виконавчої влади.

2. Законні вимоги посадових осіб органу державного фінансового контролю є обов'язковими для виконання посадовими особами об'єктів контролю.

3. Посадова особа органу державного фінансового контролю при виконанні покладених на неї посадових обов'язків керується чинним законодавством і виконує вказівки своїх керівників.

4. Втручання в діяльність посадової особи органу державного фінансового контролю спричиняє відповідальність, передбачену законодавчими актами.

Стаття 33. Правовий захист посадових осіб органу державного фінансового контролю

1. Посадова особа органу державного фінансового контролю при виконанні своїх посадових обов'язків перебуває під захистом закону.

2. Держава гарантує захист життя, здоров'я, честі, гідності та майна посадової особи органу державного фінансового контролю і членів її сім'ї від злочинних посягань та інших протиправних дій.

3. Звільнення посадової особи органу державного фінансового контролю з посади у зв'язку з вчиненням злочину під час виконання своїх посадових обов'язків допускається лише після винесення щодо неї обвинувального вироку суду, який набрав чинності.

Стаття 34. Державне страхування та відшкодування заподіяної шкоди у разі загибелі або каліцтва посадової особи органу державного фінансового контролю

1. Збитки, завдані майну посадової особи органу державного фінансового контролю або членів її сім'ї у зв'язку з виконанням нею посадових обов'язків, компенсуються в повному обсязі за рахунок коштів державного бюджету з подальшим стягненням цієї суми з винних осіб.

2. Річна заробітна плата посадової особи органу державного фінансового контролю, що береться для нарахування розміру одноразової допомоги, включає всі види грошових виплат, які отримувала посадова особа за час роботи в органі державного фінансового контролю за рік, що передував року загибелі або ушкодження здоров'я.

3. Суми одноразової допомоги та відшкодування майнових збитків оподатковуються відповідно до Податкового кодексу України.

4. Посадові особи органу державного фінансового контролю підлягають загальнообов'язковому державному соціальному страхуванню відповідно до законодавства про загальнообов'язкове державне соціальне страхування.

Розділ VI

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з 01 січня 2018 року.

2. Визнати таким, що втратив чинність, Закон України «Про основні засади здійснення державного фінансового контролю в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 13, ст. 110).

3. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) у Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122):

статтю 164² викласти в такій редакції:

«Стаття 164². Порухення законодавства з фінансових питань

Порухення встановлених законодавством вимог щодо організації та ведення бухгалтерського обліку, складення та подання фінансової і бюджетної звітності, ведення касових операцій (крім передбачених частинами третьою та п'ятою цієї статті), а також несвоєчасне або неякісне проведення інвентаризації грошових коштів, матеріальних цінностей, інших активів і зобов'язань, несвоєчасне подання на розгляд, погодження або затвердження річного фінансового плану суб'єкта господарювання державного сектору економіки –

тягнуть за собою накладення штрафу від вісімдесяти до ста шістдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Дії, передбачені частиною першою цієї статті, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за такі самі порушення, –

тягнуть за собою накладення штрафу від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Порухення встановлених законодавством порядку або строків зберігання первинних та зведених облікових документів, реєстрів бухгалтерського обліку, фінансової або бюджетної звітності –

тягнуть за собою накладення штрафу від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Дії, передбачені частиною третьою цієї статті, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за такі самі порушення, –

тягнуть за собою накладення штрафу від двохсот до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Відсутність бухгалтерського обліку, внесення недостовірних даних до первинних та зведених облікових документів, реєстрів бухгалтерського обліку, фінансової і бюджетної звітності –

тягнуть за собою накладення штрафу від двохсот до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Дії, передбачені частиною п'ятою цієї статті, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за такі самі порушення, –

тягнуть за собою накладення штрафу від трьохсот до чотирьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Невжиття уповноваженою на те посадовою особою передбачених законодавством заходів щодо відшкодування недостач чи здійснених з порушенням законодавства витрат, виявлених за результатами державного фінансового контролю, –

тягнуть за собою накладення штрафу від двохсот п'ятдесяти до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Дії, передбачені частиною сьомою цієї статті, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за такі самі порушення, –

тягнуть за собою накладення штрафу від трьохсот до чотирьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Пошкодження наклеєного посадовою особою органу державного фінансового контролю під час опечатування аркуша паперу, –

тягнуть за собою накладення штрафу від сорока до шістдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Дії, передбачені частиною дев'ятою цієї статті, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за такі самі порушення, –

тягнуть за собою накладення штрафу від вісімдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.»;

абзац перший частини першої статті 164¹⁴ викласти в такій редакції «Здійснення закупівлі товарів, робіт і послуг з порушенням вимог законодавства у сфері публічних та (або) державних закупівель – »;

доповнити статтею 188⁵⁰ такого змісту:

«Стаття 188⁵⁰. Перешкоджання посадовим особам органу державного фінансового контролю

Невиконання законних вимог посадових осіб органу державного фінансового контролю –

тягнуть за собою накладення штрафу від двохсот до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Дії, передбачені частиною першою цієї статті, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за такі самі порушення, –

тягнуть за собою накладення штрафу від трьохсот до чотирьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Недопущення посадових осіб органу державного фінансового контролю до проведення державного фінансового аудиту, перевірок закупівель та інспектування, а також пов'язаних з ними зустрічних звірок, ненадання інформації або надання недостовірної та неповної інформації для проведення перевірки, створення інших перешкод цим особам для виконання покладених на них посадових обов'язків –

тягнуть за собою накладення штрафу від чотирьохсот до чотирьохсот п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Дії, передбачені частиною третьою цієї статті, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за такі самі порушення, –

тягнуть за собою накладення штрафу від чотирьохсот п'ятдесяти до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.»;

у статті 234¹:

доповнити частину першу після слів і цифр «(частини третя – шоста статті 166⁶)» словами і цифрами «, перешкодження посадовим особам органу державного фінансового контролю (стаття 188⁵⁰)»;

частину другу статті 234¹ викласти в такій редакції:

«Від імені органів державного фінансового контролю розглядати справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення мають право керівники органів державного фінансового контролю та їх заступники.»;

абзац перший пункту 1 статті 255 після цифр «188⁴⁷» доповнити цифрами «, 188⁵⁰»;

частину другу статті 294 після слів «його представником» доповнити словами «, органом, посадовою особою якого складено протокол про адміністративне правопорушення»;

2) пункт 3 частини першої статті 12 Господарського процесуального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 6, ст. 56) після слів «Антимонопольного комітету України,» доповнити словами «державного фінансового контролю,»;

3) у пункті 3 частини першої статті 62 Закону України «Про банки і банківську діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 09.02.2001, № 5, ст. 30) після слів «Антимонопольного комітету України» доповнити словами «, державного фінансового контролю»;

4) Кримінальний кодекс України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 25-26, ст. 131) доповнити статтею 351³ такого змісту:

«Стаття 351³. Перешкодження діяльності органу державного фінансового контролю

1. Невиконання службовою особою законних вимог органу державного фінансового контролю, створення штучних перешкод у його роботі, надання йому завідомо неправдивої інформації –

караються штрафом від ста до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років.»;

5) у Цивільному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 40-44, ст. 356):

частину першу статті 1166 доповнити абзацом такого змісту:

«У випадках, передбачених законом, майнова шкода відшкодовується не на користь юридичної особи, якій таку шкоду заподіяно, а в дохід держави.»;

частину першу статті 1212 доповнити абзацом такого змісту:

«У випадках, передбачених законом, безпідставно набуте майно не повертається юридичній особі, а стягується в дохід держави.»;

б) частину другу статті 22 Господарського кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 02.05.2003, № 18, ст. 144; Голос України, 14.03.2003, № 49; Офіційний вісник України, 28.03.2003, № 11, ст. 462) після слів «діяльність цих суб'єктів» доповнити словами «, а також суб'єкти господарювання, п'ятдесят і більше відсотків акцій (часток, паїв) яких належать іншим суб'єктам, корпоративні права держави у яких становлять п'ятдесят і більше відсотків»;

7) частину другу статті 3 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 9, ст. 79) доповнити абзацом такого змісту:

«актів у сфері державного фінансового контролю.»;

8) у Кодексі адміністративного судочинства України (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 35-37, ст. 446):

частину першу статті 183² доповнити пунктом такого змісту:

«7) надання дозволу на проведення позапланової виїзної ревізії, продовження строків проведення планової або позапланової виїзної ревізії, зобов'язання керівника підприємства (установи чи організації), в якому здійснюється державний фінансовий контроль, допустити працівників органу державного фінансового контролю до проведення ревізій та перевірок, провести інвентаризацію активів і зобов'язань, обстеження та контрольний обмір виконаних робіт, контрольний запуск у виробництво, контрольний аналіз готової продукції та інші аналогічні дії, вилучення відповідно до закону у підприємств, установ і організацій оригіналів первинних та зведених облікових документів, реєстрів бухгалтерського обліку на строк до закінчення ревізії здійснюється на підставі подання органу державного фінансового контролю.»;

доповнити статтею 183⁹ такого змісту:

«Стаття 183⁹. Особливості провадження у справах за зверненням органу державного фінансового контролю

1. Провадження у справах щодо надання дозволу на проведення позапланової виїзної ревізії, продовження строків проведення планової або позапланової виїзної ревізії, зобов'язання керівника (особи, яка виконує його

повноваження) підприємства (установи чи організації), в якому здійснюється державний фінансовий контроль, допустити працівників органу державного фінансового контролю до проведення ревізій та перевірок, провести фактичну перевірку, у тому числі шляхом інвентаризації активів і зобов'язань, обстеження та контрольного обміру виконаних робіт, контрольних запусків у виробництво, контрольних аналізів готової продукції та інших аналогічних дій в присутності посадових осіб органів державного фінансового контролю, вилучення відповідно до закону у підприємств, установ і організацій оригіналів первинних та зведених облікових документів на строк до закінчення ревізії здійснюється на підставі подання органу державного фінансового контролю.

2. Подання подається до суду першої інстанції за загальними правилами підсудності, установленими цим Кодексом, у письмовій формі та повинно містити:

- 1) найменування адміністративного суду;
- 2) найменування, поштову адресу, а також номер засобу зв'язку заявника;
- 3) найменування, поштову адресу, а також номер засобу зв'язку, якщо такий відомий, стосовно сторони, до якої застосовуються заходи, передбачені частиною першою цієї статті;
- 4) підстави звернення з поданням, обставини, що підтверджуються доказами, та вимоги заявника;
- 5) перелік документів та інших матеріалів, що додаються;
- 6) підпис уповноваженої особи органу державного фінансового контролю, що скріплюється печаткою.

3. Питання про відкриття провадження в адміністративній справі суд вирішує не пізніше наступного дня з дня надходження подання. У разі недотримання вимог частини другої цієї статті суд повідомляє про це заявника та надає йому строк для усунення недоліків.

Невиконання вимог суду в установленій строк тягне за собою повернення заявнику подання та доданих до нього документів.

Повернення подання не є перешкодою для повторного звернення з ним до суду після усунення його недоліків.

4. У разі постановлення судом ухвали про відкриття провадження у справі суд у триденний строк приймає постанову по суті заявлених вимог.

Розгляд подання відбувається за участю представника органу державного фінансового контролю, а також представника підприємства (установи, організації), стосовно якого його внесено (крім подання про проведення позапланової виїзної ревізії, а також продовження строків проведення планової або позапланової виїзної ревізії).

Неявка сторін у судові засідання не перешкоджає розгляду подання.

5. У постанові суду зазначаються:

- 1) дата прийняття постанови;
- 2) найменування суду, прізвище та ініціали судді;
- 3) найменування сторін, їх місцезнаходження;
- 4) мотиви задоволення судом заявлених вимог з посиланням на закон;
- 5) порядок вчинення дій, передбачених постановою.

У постанові суду за результатами розгляду подання про проведення позапланової ревізії також зазначаються підстави проведення, дата її початку та дата закінчення, а у разі проведення ревізії щодо суб'єктів господарської діяльності, не віднесених законом до установ, підконтрольних органу державного фінансового контролю, - також номер кримінального провадження, орган, що здійснює досудове розслідування, дата та підстави повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення.

6. Постанова адміністративного суду ухвалюється, проголошується та видається або надсилається в день її ухвалення згідно з правилами, передбаченими статтями 160, 167 цього Кодексу, без права суду відкласти складення постанови в повному обсязі.

Постанову адміністративного суду може бути надіслано кур'єром, факсом, електронною поштою чи іншим технічним засобом зв'язку.

7. Постанова суду за наслідками розгляду справи, визначеної частиною першою цієї статті, підлягає негайному виконанню, є остаточною і не може бути оскаржена.

8. До строків, визначених цією статтею, не включаються вихідні, святкові та інші неробочі дні.»;

9) у Законі України «Про управління об'єктами державної власності» (Відомості Верховної Ради України, 17.11.2006, № 46, ст. 456, стор.1502):

у частині одинадцятій статті 11 слова «центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державного фінансового контролю, або» виключити;

частину сьому статті 16 викласти в такій редакції:

«7. Органи державного фінансового контролю в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, проводять спрямований на запобігання фінансовим порушенням державний фінансовий аудит діяльності суб'єктів господарювання державного сектору економіки щодо законності та ефективності управління об'єктами державної власності.»;

10) частину другу статті 2 Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2007 р., № 29, ст. 389 із наступними змінами) після

слів «контролю за дотриманням бюджетного законодавства» доповнити словами «, використанням державного та комунального майна»;

11) абзац другий частини другої статті 17 Закону України «Про центральні органи виконавчої влади» (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 38, ст. 385) після слів «утворюється як служба» доповнити словами «якщо інше не передбачено законом»;

12) у Кримінальному процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 9-10, ст. 88):

у частині другій статті 93 слова «ревізій та актів перевірок» замінити словами «та актів ревізій, актів та довідок перевірок»;

у частині третій статті 93 слова «ревізій, актів перевірок» замінити словами «та актів ревізій, актів та довідок перевірок»;

пункт четвертий частини другої статті 99 викласти в такій редакції:

«4) висновки та акти ревізій, акти та довідки перевірок.»;

13) у Законі України «Про публічні закупівлі» (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 9, ст. 89):

абзац шостий пункту 9 частини першої статті 1 викласти в такій редакції:

«органам державної влади, органам влади Автономної Республіки Крим, органам місцевого самоврядування або іншим замовникам належить частка у статутному капіталі суб'єкта господарювання в розмірі більше ніж 50 відсотків або такі органи, або інші замовники володіють більшістю голосів у вищому органі суб'єкта господарювання чи правом призначати більше половини складу виконавчого органу або наглядової ради суб'єкта господарювання;»;

абзаци перший, другий, третій частини третьої статті 7 викласти в такій редакції:

«Рахункова палата, Антимонопольний комітет України, центральний орган виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державного фінансового контролю, здійснюють контроль у сфері публічних закупівель у межах своїх повноважень, визначених Конституцією та законами України.

Моніторинг закупівель проводять центральний орган виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державного фінансового контролю, та його органи на місцях.

Порядок проведення моніторингу визначається центральним органом виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державного фінансового контролю.»;

14) в абзаці восьмому частини першої статті 12 Закону України «Про Національне агентство України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів» (Відомості

Верховної Ради України, 2016 р., № 1, ст. 2) слова «Форма та зміст звіту про зовнішній аудит діяльності Національного агентства затверджуються Кабінетом Міністрів України з урахуванням вимог цього Закону.» виключити.

15) частину першу статті 11 Закону України «Про захист персональних даних» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 34, ст. 481) доповнити пунктом такого змісту:

«7) виявлення адміністративного правопорушення уповноваженими на те органами державної влади або органами місцевого самоврядування, вчиненого суб'єктом персональних даних.»;

16) в частині другій статті 2 Закону України «Про стандартизацію» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 31, ст. 1058) після слів «бухгалтерського обліку» доповнити словами «, державного фінансового контролю».

4. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк:

1) з дня опублікування цього Закону привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

2) з дня набрання чинності цим Законом забезпечити перегляд і приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України

П. ПОРОШЕНКО

D. Tavrishchova

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА
до проекту Закону України "Про основні засади діяльності органів
державного фінансового контролю"

1. Обґрунтування необхідності прийняття акта

Сучасний стан соціально-економічного розвитку української держави характеризується, з одного боку, динамізмом та багатовекторністю процесів розвитку та реформ у всіх сферах суспільного життя загалом та державного управління зокрема, які обумовлені передусім її євроінтеграційними прагненнями. А з другого - складністю реалізації загальнонаціональних завдань і цілей у різних сферах суспільного життя через низку чинників, зокрема обмежений обсяг необхідних фінансових ресурсів у державі, недосконалість та неузгодженість законодавчої бази, низький рівень взаємодії державних органів між собою та суспільством, відсутність ефективного механізму підзвітності керівників державних органів про результати їх діяльності, у т.ч. перед суспільством, низький рівень внутрішнього контролю та аудиту в органах державної влади, вкрай низький рівень фінансово-бюджетної дисципліни тощо.

У таких умовах особливої актуальності набувають питання результативності інструментів Уряду, які він використовує для створення підґрунтя і стимулів для проведення реформ та розвитку потужної та ефективної системи управління державними фінансами, зокрема державного фінансового контролю як невід'ємної умови для забезпечення стійкого соціально-економічного зростання.

Єдиним органом державного фінансового контролю в Україні, який у межах наявного правового поля від імені Уряду реалізує державну політику у сфері державного фінансового контролю є Держаудитслужба (включаючи її міжрегіональні територіальні органи). Від якості нормативно-правового, організаційного-методологічного, інформаційного забезпечення органів Держаудитслужби залежить якість реалізації ними функції державного фінансового контролю (через здійснення державних фінансових аудитів (далі – аудит); перевірки і моніторингу закупівель та інспектування (ревізії)).

Тому з метою забезпечення створення та розвитку консолідованої та гармонізованої законодавчої бази разом з дієвими механізмами імплементації у сфері державного фінансового контролю, що є осередком стратегічних реформ розвитку держави в середньостроковій перспективі, Держаудитслужба розробила проект Закону України "Про основні засади діяльності органів державного фінансового контролю" (далі – проект).

Зокрема, цей законопроект базується на таких стратегічних документах, як Середньостроковий план пріоритетних дій Уряду до 2020 року та плану пріоритетних дій Уряду на 2017 рік, затверджені розпорядженням Кабінету Міністрів України від 03 квітня 2017 р. № 275; Стратегія реформування системи управління державними фінансами на 2017-2020 роки, затверджена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 08 лютого 2017 р. № 142;

Стратегія сталого розвитку "Україна - 2020", схвалена Указом Президента України від 12 січня 2015 р. № 5, і відображає шляхи вирішення проблемних та неврегульованих питань у сфері державного фінансового контролю для впровадження у цьому напрямі євроінтеграційних прагнень Уряду та країни.

У проекті Закону України "Про основні засади діяльності органів державного фінансового контролю" також враховано положення загальноєвропейських міжнародних стандартів і кращу практику Європейського Союзу. Для модернізації правових засад діяльності органів Держаудитслужби та з метою реалізації положень, визначених у зазначених стратегічних документах.

2. Мета і шляхи її досягнення

Метою прийняття проекту є вибудова сучасного та ефективного законодавства у сфері державного фінансового контролю.

Для досягнення зазначеної мети необхідно виконати завдання за такими пріоритетними напрямками:

прийняти Закон України "Про основні засади діяльності органів державного фінансового контролю";

внести зміни до інших законодавчих актів в частині гармонізації та унормування особливостей функціонування органів Держаудитслужби та організації і здійснення їх діяльності.

3. Правові аспекти

Проект розроблено Держаудитслужбою відповідно до кроку 85 розділу II Плану пріоритетних дій Уряду на 2017 рік, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 03 квітня 2017 р. № 275.

Основними нормативно-правовими актами, що діють у сфері суспільних відносин, яких стосується проект, є:

Конституція України;

Бюджетний кодекс України;

Господарський кодекс України;

Господарський процесуальний кодекс України;

Кодекс адміністративного судочинства України;

Кодекс України про адміністративні правопорушення;

Кримінальний кодекс України;

Кримінальний процесуальний кодекс України;

Цивільний кодекс України;

Закон України "Про банки і банківську діяльність";

Закон України "Про захист персональних даних"

Закон України "Про Національне агентство України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів";

Закон України "Про основні засади здійснення державного фінансового контролю в Україні";

Закон України "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності";

Закон України "Про публічні закупівлі";

Закон України "Про управління об'єктами державної власності".

4. Фінансово-економічне обґрунтування

Прийняття проекту не потребує додаткових витрат з Державного бюджету України. Витрати, пов'язані з реалізацією положень цього проекту, здійснюватимуться в межах видатків, передбачених Державним бюджетом України на відповідний рік та інших джерел, не заборонених законодавством.

5. Позиція заінтересованих органів

Проект підлягає погодженню з Міністерством фінансів України, Міністерством економічного розвитку і торгівлі України, Державною регуляторною службою України та Міністерством юстиції України.

6. Регіональний аспект

Проект не стосується питання розвитку адміністративно-територіальних одиниць.

6¹. Запобігання дискримінації

У проекті немає положень, які мають ознаки дискримінації.

7. Запобігання корупції

У проекті не зазначені правила і процедури, які можуть містити ризики вчинення корупційних правопорушень.

8. Громадське обговорення

Проект буде розміщено для обговорення на урядовому веб-сайті Громадянське суспільство і влада та офіційному веб-сайті Держаудитслужби.

9. Позиція соціальних партнерів

Проект не потребує погодження із соціальними партнерами.

10. Оцінка регуляторного впливу

Проект є регуляторним актом. Обґрунтування потреби державного регулювання у сфері здійснення державного фінансового контролю, аналіз впливу прийняття цього проекту на забезпечення прав та

інтересів суб'єктів господарювання та держави, а також відповідність проекту регуляторного акта принципам державної регуляторної політики визначено в аналізі регуляторного впливу. Негативних результатів від прийняття регуляторного акта не очікується.

10¹. Вплив реалізації акта на ринок праці

Реалізація проекту не матиме впливу на ринок праці.

11. Прогноз результатів

Прийняття проекту дасть змогу: створити цілісну, дієву та ефективну систему державного фінансового контролю; забезпечити розвиток правової та методологічної бази функціонування, діяльності органів Держаудитслужби та наблизити до кращих практик ЄС у сфері аудиторської діяльності, сприяти зміцненню фінансово-бюджетної дисципліни; мінімізувати зловживання у сфері державних фінансів; удосконалити управління та використання державних ресурсів державними органами та підвищити рівень їх усвідомлення відповідальності за результати діяльності.

Голова Державної аудиторської
служби України

24.10. 2017 р.

Л. Гаврилова

ПОРІВНЯЛЬНА ТАБЛИЦЯ
до проекту Закону України "Про основні засади діяльності органів державного фінансового контролю"

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
<p>Кодекс України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122)</p> <p>Стаття 164². Порушення законодавства з фінансових питань</p> <p>Приховування в обліку валютних та інших доходів, непродуктивних витрат і збитків, відсутність бухгалтерського обліку або ведення його з порушенням установленого порядку, внесення неправдивих даних до фінансової звітності, неподання фінансової звітності, несвоєчасне або неякісне проведення інвентаризацій грошових коштів і матеріальних цінностей, несвоєчасне подання на розгляд, погодження або затвердження річного фінансового плану підприємства державного сектору економіки та звіту про його виконання, перешкоджання працівникам органу державного фінансового контролю у проведенні ревізій та перевірок, невжиття заходів по відшкодуванню з винних осіб збитків від недостач, розтрат, крадіжок і безгосподарності -</p> <p>тягнуть за собою накладення штрафу від восьми до п'ятнадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p> <p>Ті самі дії, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за одно з правопорушень, зазначених у частині першій цієї статті, -</p> <p>тягнуть за собою накладення штрафу від десяти до двадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>	<p>Кодекс України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122)</p> <p>Стаття 164². Порушення законодавства з фінансових питань</p> <p>Порушення встановлених законодавством вимог щодо організації та ведення бухгалтерського обліку, складення та подання фінансової і бюджетної звітності, ведення касових операцій (крім передбачених частинами третьою та п'ятою цієї статті), а також несвоєчасне або неякісне проведення інвентаризації грошових коштів, матеріальних цінностей, інших активів і зобов'язань, несвоєчасне подання на розгляд, погодження або затвердження річного фінансового плану суб'єкта господарювання державного сектору економіки -</p> <p>тягнуть за собою накладення штрафу від вісімдесяти до ста шістдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p> <p>Дії, передбачені частиною першою цієї статті, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за такі самі порушення, -</p> <p>тягнуть за собою накладення штрафу від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p> <p>Порушення встановлених законодавством порядку або строків зберігання первинних та зведених облікових документів, реєстрів бухгалтерського обліку, фінансової або бюджетної звітності -</p>

тягнуть за собою накладення штрафу від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Дії, передбачені частиною третьою цієї статті, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за такі самі порушення, —

тягнуть за собою накладення штрафу від двохсот до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Відсутність бухгалтерського обліку, внесення недостовірних даних до первинних та зведених облікових документів, реєстрів бухгалтерського обліку, фінансової і бюджетної звітності —

тягнуть за собою накладення штрафу від двохсот до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Дії, передбачені частиною п'ятою цієї статті, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за такі самі порушення, —

тягнуть за собою накладення штрафу від трьохсот до чотирьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Невжиття уповноваженою на те посадовою особою передбачених законодавством заходів щодо відшкодування недостач чи здійснених з порушенням законодавства витрат, виявлених за результатами державного фінансового контролю, — тягнуть за собою накладення штрафу від двохсот п'ятдесяти до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Дії, передбачені частиною сьомою цієї статті, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за такі самі порушення, —

тягнуть за собою накладення штрафу від трьохсот до чотирьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Пошкодження накладного посадовою особою органу державного фінансового контролю під час опечатування аркуша паперу, —

тягнуть за собою накладення штрафу від сорока до

	<p>шістдесяті неоподатковуваних мінімумів доходів громадян. Дії, передбачені частиною дев'ятою цієї статті, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за такі самі порушення, – тягнуть за собою накладення штрафу від вісімдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>
<p>Стаття 164¹⁴. Порушення законодавства про закупівлі здійснення закупівлі товарів, робіт і послуг без застосування визначених законодавством процедур закупівель; оцінка пропозицій конкурсних торгів (кваліфікаційних пропозицій), тендерних пропозицій не за критеріями та методикою оцінки для визначення найкращої пропозиції конкурсних торгів (кваліфікаційної пропозиції), тендерної пропозиції, що міститься в документатії конкурсних торгів (кваліфікаційній документатії), тендерній документатії; укладення з учасником, який став переможцем торгів, договору про закупівлю за цінами і обсягами, що не відповідають вимогам документатії конкурсних торгів (кваліфікаційної документатії), тендерної документатії; неоприлюднення або порушення порядку оприлюднення інформації про закупівлі відповідно до вимог законодавства; ненадання інформації, документів та матеріалів у випадках, передбачених законом, -</p>	<p>Стаття 164¹⁴. Порушення законодавства про закупівлі здійснення закупівлі товарів, робіт і послуг з порушенням вимог законодавства у сфері публічних та (або) державних закупівель –</p>
<p>Доповнити</p>	<p>Стаття 188⁵⁰. Перешкодження посадовим особам органу державного фінансового контролю Невиконання законних вимог посадових осіб органу державного фінансового контролю – тягнуть за собою накладення штрафу від двохсот до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян. Дії, передбачені частиною першою цієї статті, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за такі самі порушення, – тягнуть за собою накладення штрафу від трьохсот до</p>

	<p>чотирьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p> <p>Недопущення посадових осіб органу державного фінансового контролю до проведення державного фінансового аудиту, перевірок закупівель та інспектування, а також пов'язаних з ними зустрічних звірок, ненадання інформації або надання недостовірної та неповної інформації для проведення перевірки, створення інших перешкод цим особам для виконання покладених на них посадових обов'язків – тягнуть за собою накладення штрафу від чотирьохсот до чотирьохсот п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p> <p>Дії, передбачені частиною третьою цієї статті, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за такі самі порушення, – тягнуть за собою накладення штрафу від чотирьохсот п'ятдесяти до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 234-1. Органи державного фінансового контролю</p> <p>Органи державного фінансового контролю розглядають справи про адміністративні правопорушення, пов'язані з порушенням законодавства з фінансових питань (стаття 164-2), порушенням порядку припинення юридичної особи (частини третя - шоста статті 166-6).</p> <p>Від імені органів державного фінансового контролю розглядати справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення мають право: керівник центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державного фінансового контролю, його заступники, а також інші уповноважені керівником посадові особи цього органу.</p> <p>...</p>	<p>Стаття 234-1. Органи державного фінансового контролю</p> <p>Органи державного фінансового контролю розглядають справи про адміністративні правопорушення, пов'язані з порушенням законодавства з фінансових питань (стаття 164-2), порушенням порядку припинення юридичної особи (частини третя - шоста статті 166-6), перешкодження посадовим особам органу державного фінансового контролю (стаття 188⁵⁰).</p> <p>Від імені органів державного фінансового контролю розглядати справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення мають право керівники органів державного фінансового контролю та їх заступники.</p> <p>...</p>

<p>Стаття 255. Особи, які мають право складати протоколи про адміністративні правопорушення</p> <p>У справах про адміністративні правопорушення, що розглядаються органами, зазначеними в статтях 218 - 221 цього Кодексу, протоколи про правопорушення мають право складати:</p> <p>1) уповноважені на те посадові особи:</p> <p>органів внутрішніх справ (Національної поліції) (частина перша статті 44, статті 44¹, 46¹, 46², 51, 51², 88¹, 89, 92, частина перша статті 106¹, стаття 106², частини четверта і сьома статті 121, частини третя і четверта статті 122, статті 122², 122⁴, 122⁵, частини друга і третя статті 123, стаття 124, частина четверта статті 127, статті 127¹, 130, частина третя статті 133, стаття 135¹, стаття 136 (про порушення на автомобільному транспорті), стаття 139, частина четверта статті 140, статті 148, 151, 152, 154, 155, 155² - 156², 159, 160, 162 - 162³, 164 - 164¹¹, 164¹⁵, 164¹⁶, 165¹, 165², 166¹⁴ - 166¹⁸, 172⁴ - 172⁹, 173 - 173², 174, стаття 175¹ (за винятком порушень, вчинених у місцях, заборонених рішенням відповідної сільської, селищної, міської ради), статті 176, 177, 178 - 181¹, 181³ - 185², 185⁴ - 185⁹, 186, 186¹, 186³, 186⁵ - 187, 188²⁸, 188⁴⁷, 189 - 195⁶, 204¹, 206¹, 212⁶, 212⁷, 212⁸, 212¹⁰, 212¹², 212¹³, 212¹⁴, 212¹⁹, 212²⁰);</p> <p>...</p>	<p>Стаття 255. Особи, які мають право складати протоколи про адміністративні правопорушення</p> <p>У справах про адміністративні правопорушення, що розглядаються органами, зазначеними в статтях 218 - 221 цього Кодексу, протоколи про правопорушення мають право складати:</p> <p>1) уповноважені на те посадові особи:</p> <p>органів внутрішніх справ (Національної поліції) (частина перша статті 44, статті 44¹, 46¹, 46², 51, 51², 88¹, 89, 92, частина перша статті 106¹, стаття 106², частини четверта і сьома статті 121, частини третя і четверта статті 122, статті 122², 122⁴, 122⁵, частини друга і третя статті 123, стаття 124, частина четверта статті 127, статті 127¹, 130, частина третя статті 133, стаття 135¹, стаття 136 (про порушення на автомобільному транспорті), стаття 139, частина четверта статті 140, статті 148, 151, 152, 154, 155, 155² - 156², 159, 160, 162 - 162³, 164 - 164¹¹, 164¹⁵, 164¹⁶, 165¹, 165², 166¹⁴ - 166¹⁸, 172⁴ - 172⁹, 173 - 173², 174, стаття 175¹ (за винятком порушень, вчинених у місцях, заборонених рішенням відповідної сільської, селищної, міської ради), статті 176, 177, 178 - 181¹, 181³ - 185², 185⁴ - 185⁹, 186, 186¹, 186³, 186⁵ - 187, 188²⁸, 188⁴⁷, 189 - 195⁶, 204¹, 206¹, 212⁶, 212⁷, 212⁸, 212¹⁰, 212¹², 212¹³, 212¹⁴, 212¹⁹, 212²⁰);</p> <p>...</p>
<p>Стаття 294. Набрання постановою судді у справі про адміністративне правопорушення законної сили та перегляд постанови</p> <p>Постанова судді у справах про адміністративне правопорушення набирає законної сили після закінчення строку</p>	<p>Стаття 294. Набрання постановою судді у справі про адміністративне правопорушення законної сили та перегляд постанови</p> <p>Постанова судді у справах про адміністративне правопорушення набирає законної сили після закінчення строку</p>

<p>подання апеляційної скарги, за винятком постанов про застосування стягнення, передбаченого статтею 32 або 32-1 цього Кодексу, а також постанов, прийнятих за результатами розгляду справ про адміністративні правопорушення, передбачені статтею 185-3 цього Кодексу.</p> <p>Постанова судді у справі про адміністративне правопорушення може бути оскаржена протягом десяти днів з дня винесення постанови особою, яку притягнуто до адміністративної відповідальності, її законним представником, захисником, потерпілим, його представником, а також прокурором у випадках, передбачених частиною п'ятою статті 7 та частиною першою статті 287 цього Кодексу. Апеляційна скарга, подана після закінчення цього строку, повертається якщо вона не заявляє клопотання про поновлення цього строку, а також якщо у поновленні строку відмовлено.</p> <p>...</p>	<p>подання апеляційної скарги, за винятком постанов про застосування стягнення, передбаченого статтею 32 або 32-1 цього Кодексу, а також постанов, прийнятих за результатами розгляду справ про адміністративні правопорушення, передбачені статтею 185-3 цього Кодексу.</p> <p>Постанова судді у справі про адміністративне правопорушення може бути оскаржена протягом десяти днів з дня винесення постанови особою, яку притягнуто до адміністративної відповідальності, її законним представником, захисником, потерпілим, його представником, органом, посадовою особою якого складено протокол про адміністративне правопорушення, а також прокурором у випадках, передбачених частиною п'ятою статті 7 та частиною першою статті 287 цього Кодексу. Апеляційна скарга, подана після закінчення цього строку, повертається апеляційним судом особі, яка її подала, якщо вона не заявляє клопотання про поновлення цього строку, а також якщо у поновленні строку відмовлено.</p> <p>...</p>
<p>Господарський процесуальний кодекс України (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 6, ст. 56)</p> <p>Стаття 12. Справи, підвідомчі господарським судам</p> <p>Господарським судам підвідомчі:</p> <p>...</p> <p>3) справи за заявами органів Антимонопольного комітету України, Рахункової палати з питань, віднесених законодавчими актами до їх компетенції;</p> <p>...</p>	<p>Господарський процесуальний кодекс України (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 6, ст. 56)</p> <p>Стаття 12. Справи, підвідомчі господарським судам</p> <p>Господарським судам підвідомчі:</p> <p>...</p> <p>3) справи за заявами органів Антимонопольного комітету України, державного фінансового контролю, Рахункової палати з питань, віднесених законодавчими актами до їх компетенції;</p> <p>...</p>

<p>Закон України «Про банки і банківську діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 09.02.2001, № 5, ст. 30)</p> <p>Стаття 62. Порядок розкриття банківської таємниці Інформація щодо юридичних та фізичних осіб, яка містить банківську таємницю, розкривається банками:</p> <p>...</p> <p>3) органам прокуратури України, Служби безпеки України, Державному бюро розслідувань, Національній поліції, Національному антикорупційному бюро України, Антимонопольного комітету України - на їх письмову вимогу стосовно операцій за рахунками конкретної особи або фізичної особи - суб'єкта підприємницької діяльності за конкретний проміжок часу;</p> <p>...</p>	<p>Закон України «Про банки і банківську діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 09.02.2001, № 5, ст. 30)</p> <p>Стаття 62. Порядок розкриття банківської таємниці Інформація щодо юридичних та фізичних осіб, яка містить банківську таємницю, розкривається банками:</p> <p>...</p> <p>3) органам прокуратури України, Служби безпеки України, Державному бюро розслідувань, Національній поліції, Національному антикорупційному бюро України, Антимонопольного комітету України, державного фінансового контролю - на їх письмову вимогу стосовно операцій за рахунками конкретної юридичної особи або фізичної особи - суб'єкта підприємницької діяльності за конкретний проміжок часу;</p> <p>...</p>
<p>Кримінальний кодекс України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 25-26, ст. 131)</p> <p>Стаття 351¹. Перешкоджання діяльності Рахункової палати, члена Рахункової палати</p> <p>1. Невиконання службовою особою законних вимог Рахункової палати, члена Рахункової палати, створення штучних перешкод у їх роботі, надання їм завідомо неправдивої інформації - караються штрафом від ста до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років.</p> <p>...</p> <p>Доповнити</p>	<p>Кримінальний кодекс України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 25-26, ст. 131)</p> <p>Стаття 351¹. Перешкоджання діяльності Рахункової палати, члена Рахункової палати</p> <p>1. Невиконання службовою особою законних вимог Рахункової палати, члена Рахункової палати, створення штучних перешкод у їх роботі, надання їм завідомо неправдивої інформації - караються штрафом від ста до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років.</p> <p>...</p> <p>Стаття 351³. Перешкоджання діяльності органу державного фінансового контролю</p> <p>1. Невиконання службовою особою законних вимог органу</p>

	<p>державного фінансового контролю, створення штучних перешкод у його роботі, надання йому завідомо неправдивої інформації – караються штрафом від ста до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років.</p> <p>...</p>
<p>Цивільний кодекс України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 40-44, ст. 356)</p> <p>Стаття 1166. Загальні підстави відповідальності за завдану майнову шкоду</p> <p>1. Майнова шкода, завдана неправомірними рішеннями, діями чи бездіяльністю особистим немайновим правам фізичної або юридичної особи, а також шкода, завдана майну фізичної або юридичної особи, відшкодовується в повному обсязі особою, яка її завдала.</p> <p style="text-align: center;">Доповнити</p> <p>...</p>	<p>Цивільний кодекс України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 40-44, ст. 356)</p> <p>Стаття 1166. Загальні підстави відповідальності за завдану майнову шкоду</p> <p>1. Майнова шкода, завдана неправомірними рішеннями, діями чи бездіяльністю особистим немайновим правам фізичної або юридичної особи, а також шкода, завдана майну фізичної або юридичної особи, відшкодовується в повному обсязі особою, яка її завдала.</p> <p>У випадках, передбачених законом, майнова шкода відшкодовується не на користь юридичної особи, якій таку шкоду заподіяно, а в дохід держави.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 1212. Загальні положення про зобов'язання у зв'язку з набуттям, збереженням майна без достатньої правової підстави</p> <p>1. Особа, яка набула майно або зберегла його у себе за рахунок іншої особи (потерпілого) без достатньої правової підстави (безпідставно набула майно), зобов'язана повернути потерпілому це майно. Особа зобов'язана повернути майно і тоді, коли підстава, на якій воно було набуто, згодом відпала.</p>	<p>Стаття 1212. Загальні положення про зобов'язання у зв'язку з набуттям, збереженням майна без достатньої правової підстави</p> <p>1. Особа, яка набула майно або зберегла його у себе за рахунок іншої особи (потерпілого) без достатньої правової підстави (безпідставно набула майно), зобов'язана повернути потерпілому це майно. Особа зобов'язана повернути майно і тоді, коли підстава, на якій воно було набуто, згодом відпала.</p>

<p>...</p> <p>Доповнити</p> <p>Господарський кодекс України (Відомості Верховної Ради України, 02.05.2003, № 18, ст. 144; Голос України, 14.03.2003, № 49; Офіційний вісник України, 28.03.2003, № 11, ст. 462)</p> <p>Стаття 22. Особливості управління господарською діяльністю у державному секторі економіки</p> <p>1. Держава здійснює управління державним сектором економіки відповідно до засад внутрішньої і зовнішньої політики.</p> <p>2. Суб'єктами господарювання державного сектора економіки є суб'єкти, що діють на основі лише державної власності, а також суб'єкти, державна частка у статутному капіталі яких перевищує п'ятдесят відсотків чи становить величину, яка забезпечує державі право вирішального впливу на господарську діяльність цих суб'єктів.</p> <p>...</p>	<p>У випадках, передбачених законом, безпідставно набуто майно не повертається юридичній особі, а стягується в дохід держави.</p> <p>...</p> <p>Господарський кодекс України (Відомості Верховної Ради України, 02.05.2003, № 18, ст. 144; Голос України, 14.03.2003, № 49; Офіційний вісник України, 28.03.2003, № 11, ст. 462)</p> <p>Стаття 22. Особливості управління господарською діяльністю у державному секторі економіки</p> <p>1. Держава здійснює управління державним сектором економіки відповідно до засад внутрішньої і зовнішньої політики.</p> <p>2. Суб'єктами господарювання державного сектора економіки є суб'єкти, що діють на основі лише державної власності, а також суб'єкти, державна частка у статутному капіталі яких перевищує п'ятдесят відсотків чи становить величину, яка забезпечує державі право вирішального впливу на господарську діяльність цих суб'єктів, а також суб'єкти господарювання, п'ятдесят і більше відсотків акцій (часток, паїв) яких належать іншим суб'єктам, корпоративні права держави у яких становлять п'ятдесят і більше відсотків.</p> <p>...</p> <p>Закон України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 9, ст. 79)</p> <p>...</p> <p>Стаття 3. Сфера дії Закону</p> <p>Дія цього Закону поширюється на відносини у сфері здійснення державної регуляторної політики та регуляторної</p>
<p>...</p> <p>Господарський кодекс України (Відомості Верховної Ради України, 02.05.2003, № 18, ст. 144; Голос України, 14.03.2003, № 49; Офіційний вісник України, 28.03.2003, № 11, ст. 462)</p> <p>Стаття 22. Особливості управління господарською діяльністю у державному секторі економіки</p> <p>1. Держава здійснює управління державним сектором економіки відповідно до засад внутрішньої і зовнішньої політики.</p> <p>2. Суб'єктами господарювання державного сектора економіки є суб'єкти, що діють на основі лише державної власності, а також суб'єкти, державна частка у статутному капіталі яких перевищує п'ятдесят відсотків чи становить величину, яка забезпечує державі право вирішального впливу на господарську діяльність цих суб'єктів, а також суб'єкти господарювання, п'ятдесят і більше відсотків акцій (часток, паїв) яких належать іншим суб'єктам, корпоративні права держави у яких становлять п'ятдесят і більше відсотків.</p> <p>...</p> <p>Закон України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 9, ст. 79)</p> <p>...</p> <p>Стаття 3. Сфера дії Закону</p> <p>Дія цього Закону поширюється на відносини у сфері здійснення державної регуляторної політики та регуляторної</p>	<p>У випадках, передбачених законом, безпідставно набуто майно не повертається юридичній особі, а стягується в дохід держави.</p> <p>...</p> <p>Господарський кодекс України (Відомості Верховної Ради України, 02.05.2003, № 18, ст. 144; Голос України, 14.03.2003, № 49; Офіційний вісник України, 28.03.2003, № 11, ст. 462)</p> <p>Стаття 22. Особливості управління господарською діяльністю у державному секторі економіки</p> <p>1. Держава здійснює управління державним сектором економіки відповідно до засад внутрішньої і зовнішньої політики.</p> <p>2. Суб'єктами господарювання державного сектора економіки є суб'єкти, що діють на основі лише державної власності, а також суб'єкти, державна частка у статутному капіталі яких перевищує п'ятдесят відсотків чи становить величину, яка забезпечує державі право вирішального впливу на господарську діяльність цих суб'єктів, а також суб'єкти господарювання, п'ятдесят і більше відсотків акцій (часток, паїв) яких належать іншим суб'єктам, корпоративні права держави у яких становлять п'ятдесят і більше відсотків.</p> <p>...</p> <p>Закон України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 9, ст. 79)</p> <p>...</p> <p>Стаття 3. Сфера дії Закону</p> <p>Дія цього Закону поширюється на відносини у сфері здійснення державної регуляторної політики та регуляторної</p>

<p>діяльності. Дія цього Закону не поширюється на здійснення регуляторної діяльності, пов'язаної з прийняттям:</p> <p>...</p>	<p>діяльності. Дія цього Закону не поширюється на здійснення регуляторної діяльності, пов'язаної з прийняттям:</p> <p>...</p> <p>актив у сфері державного фінансового контролю.</p> <p>...</p>
<p>Кодекс адміністративного судочинства України (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 35-37, ст. 446)</p> <p>Стаття 183². Скорочене провадження</p> <p>1. Скорочене провадження застосовується в адміністративних справах щодо:</p> <p>...</p> <p>Доповнити</p>	<p>Кодекс адміністративного судочинства України (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 35-37, ст. 446)</p> <p>Стаття 183². Скорочене провадження</p> <p>1. Скорочене провадження застосовується в адміністративних справах щодо:</p> <p>...</p> <p>7) надання дозволу на проведення позапланової виїзної ревізії, продовження строків проведення планової або позапланової виїзної ревізії, зобов'язання керівника підприємства (установи чи організації), в якому здійснюється державний фінансовий контроль, допустити працівників органу державного фінансового контролю до проведення ревізій та перевірок, провести інвентаризацію активів і зобов'язань, обстеження та контрольний обмір виконаних робіт, контрольний запуск у виробництво, контрольний аналіз готової продукції та інші аналогічні дії, вилучення відповідно до закону у підприємств, установ і організацій оригіналів первинних та зведених облікових документів, реєстрів бухгалтерського обліку на строк до закінчення ревізії здійснюється на підставі подання органу державного фінансового контролю.</p> <p>...</p>

Доповнити

Стаття 183⁹. Особливості провадження у справах за зверненням органу державного фінансового контролю

1. Провадження у справах щодо надання дозволу на проведення позапланової виїзної ревізії, продовження строків проведення планової або позапланової виїзної ревізії, зобов'язання керівника (особи, яка виконує його повноваження) підприємства (установи чи організації), в якому здійснюється державний фінансовий контроль, допустити працівників органу державного фінансового контролю до проведення ревізій та перевірок, провести фактичну перевірку, у тому числі шляхом інвентаризації активів і зобов'язань, обстеження та контрольного обміру виконаних робіт, контрольних запусків у виробництво, контрольних аналізів готової продукції та інших аналогічних дій в присутності посадових осіб органів державного фінансового контролю, вилучення відповідно до закону у підприємств, установ і організацій оригіналів первинних та зведених облікових документів на строк до закінчення ревізії здійснюється на підставі подання органу державного фінансового контролю.

2. Подання подається до суду першої інстанції за загальними правилами підсудності, установленими цим Кодексом, у письмовій формі та повинно містити:

- 1) найменування адміністративного суду;
- 2) найменування, поштову адресу, а також номер засобу зв'язку заявника;
- 3) найменування, поштову адресу, а також номер засобу зв'язку, якщо такий відомий, стосовно сторони, до якої застосовуються заходи, передбачені частиною першою цієї статті;
- 4) підстави звернення з поданням, обставини, що підтверджуються доказами, та вимоги заявника;
- 5) перелік документів та інших матеріалів, що додаються;
- 6) підпис уповноваженої особи органу державного фінансового контролю, що скріплюється печаткою.

3. Питання про відкриття провадження в адміністративній справі суд вирішує не пізніше наступного дня з дня надходження подання. У разі недотримання вимог частини другої цієї статті суд повідомляє про це заявника та надає йому строк для усунення недоліків.

Невиконання вимог суду в установленний строк тягне за собою повернення заявнику подання та доданих до нього документів.

Повернення подання не є перешкодою для повторного звернення з ним до суду після усунення його недоліків.

4. У разі постановлення судом ухвали про відкриття провадження у справі суд у триденний строк приймає постанову по суті заявлених вимог.

Розгляд подання відбувається за участю представника органу державного фінансового контролю, а також представника підприємства (установи, організації), стосовно якого його внесено (крім подання про проведення позапланової виїзної ревізії, а також подовження строків проведення планової або позапланової виїзної ревізії).

Неявка сторін у судові засідання не перешкоджає розгляду подання.

5. У постанові суду зазначаються:

- 1) дата прийняття постанови;
- 2) найменування суду, прізвище та ініціали судді;
- 3) найменування сторін, їх місцезнаходження;
- 4) мотиви задоволення судом заявлених вимог з посиланням на закон;
- 5) порядок вчинення дій, передбачених постановою.

У постанові суду за результатами розгляду подання про проведення позапланової ревізії також зазначаються підстави проведення, дата її початку та дата закінчення, а у разі проведення ревізії щодо суб'єктів господарської діяльності, не віднесених законом до установ, підконтрольних органу державного фінансового контролю, - також номер

	<p>кримінального провадження, орган, що здійснює досудове розслідування, дата та підстави повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення.</p> <p>6. Постанова адміністративного суду ухвалюється, проголошується та видається або надсилається в день її ухвалення згідно з правилами, передбаченими статтями 160, 167 цього Кодексу, без права суду відкласти складення постанови в повному обсязі.</p> <p>Постанову адміністративного суду може бути надіслано кур'єром, факсом, електронною поштою чи іншим технічним засобом зв'язку.</p> <p>7. Постанова суду за наслідками розгляду справи, визначеної частиною першою цієї статті, підлягає негайному виконанню, є остаточною і не може бути оскаржена.</p> <p>8. До строків, визначених цією статтею, не включаються вихідні, святкові та інші неробочі дні.</p> <p>...</p>
<p>Закон України «Про управління об'єктами державної власності» (Відомості Верховної Ради України, 17.11.2006, № 46, ст. 456, стор.1502)</p> <p>Стаття 11. Особливості управління та обмеження щодо розпорядження об'єктами державної власності</p> <p>...</p> <p>11. У разі якщо корпоративні права держави перевищують 50 відсотків статутного капіталу господарської організації, до складу ревізійної комісії, крім представників Фонду державного майна України або уповноваженого органу управління, включається представник центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державного фінансового контролю, або центрального органу виконавчої влади, що забезпечує</p>	<p>Закон України «Про управління об'єктами державної власності» (Відомості Верховної Ради України, 17.11.2006, № 46, ст. 456, стор.1502)</p> <p>Стаття 11. Особливості управління та обмеження щодо розпорядження об'єктами державної власності</p> <p>...</p> <p>11. У разі якщо корпоративні права держави перевищують 50 відсотків статутного капіталу господарської організації, до складу ревізійної комісії, крім представників Фонду державного майна України або уповноваженого органу управління, включається представник центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державного фінансового контролю, або центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування</p>

<p>формування та реалізує державну податкову і митну політику.</p> <p>...</p> <p>Стаття 16. Контроль за виконанням функцій з управління об'єктами державної власності, використанням державного майна</p> <p>...</p> <p>7. Органи державної контрольно-ревізійної служби в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, проводять державний фінансовий аудит діяльності суб'єктів господарювання державного сектору економіки, спрямований на запобігання фінансовим порушенням, забезпечення ефективного використання бюджетних коштів, державного майна.</p> <p>...</p>	<p>та реалізує державну податкову і митну політику.</p> <p>...</p> <p>Стаття 16. Контроль за виконанням функцій з управління об'єктами державної власності, використанням державного майна</p> <p>...</p> <p>7. Органи державного фінансового контролю в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, проводять спрямований на запобігання фінансовим порушенням державний фінансовий аудит діяльності суб'єктів господарювання державного сектору економіки щодо законності та ефективності управління об'єктами державної власності.</p> <p>...</p>
<p>...</p> <p>Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2007 р., № 29, ст. 389 із подальшими змінами)</p> <p>Стаття 2. Сфера дії цього Закону</p> <p>Дія цього Закону поширюється на відносини, пов'язані зі здійсненням державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності.</p> <p>Дія цього Закону не поширюється на відносини, що виникають під час здійснення заходів валютного контролю, митного контролю на кордоні, державного експортного контролю, контролю за дотриманням бюджетного законодавства, банківського нагляду, державного контролю за дотриманням законодавства про захист економічної конкуренції, державного нагляду (контролю) в галузі телебачення і радіомовлення.</p>	<p>...</p> <p>Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2007 р., № 29, ст. 389 із подальшими змінами)</p> <p>Стаття 2. Сфера дії цього Закону</p> <p>Дія цього Закону поширюється на відносини, пов'язані зі здійсненням державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності.</p> <p>Дія цього Закону не поширюється на відносини, що виникають під час здійснення заходів валютного контролю, митного контролю на кордоні, державного експортного контролю, контролю за дотриманням бюджетного законодавства, банківського нагляду, державного контролю за дотриманням законодавства про захист економічної конкуренції, державного нагляду (контролю) в галузі телебачення і радіомовлення.</p>

<p>... Закон України «Про центральні органи виконавчої влади» (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 38, ст. 385)</p> <p>Стаття 17. Завдання центральних органів виконавчої влади</p> <p>...</p> <p>2. Центральні органи виконавчої влади можуть здійснювати одне або кілька визначених частиною першою цієї статті завдань.</p> <p>У разі якщо більшість функцій центрального органу виконавчої влади складають функції з надання адміністративних послуг фізичним і юридичним особам, центральний орган виконавчої влади утворюється як служба.</p> <p>...</p>	<p>... Закон України «Про центральні органи виконавчої влади» (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 38, ст. 385)</p> <p>Стаття 17. Завдання центральних органів виконавчої влади</p> <p>...</p> <p>2. Центральні органи виконавчої влади можуть здійснювати одне або кілька визначених частиною першою цієї статті завдань.</p> <p>У разі якщо більшість функцій центрального органу виконавчої влади складають функції з надання адміністративних послуг фізичним і юридичним особам, центральний орган виконавчої влади утворюється як служба якщо інше не передбачено законом.</p> <p>...</p>
<p>... Кримінальний процесуальний кодекс України (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 9-10, ст. 88)</p> <p>Стаття 93. Збирання доказів</p> <p>1. Збирання доказів здійснюється сторонами кримінального провадження, потерпілим, представником юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, у порядку, передбаченому цим Кодексом.</p> <p>2. Сторона обвинувачення здійснює збирання доказів шляхом проведення слідчих (розшукових) дій та негласних слідчих (розшукових) дій, витребування та отримання від органів державної влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій, службових та фізичних осіб речей, документів, відомостей, висновків експертів, висновків ревізій та актів перевірок, проведення інших процесуальних дій, передбачених цим Кодексом.</p> <p>3. Сторона захисту, потерпілий, представник юридичної особи,</p>	<p>... Кримінальний процесуальний кодекс України (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 9-10, ст. 88)</p> <p>Стаття 93. Збирання доказів</p> <p>1. Збирання доказів здійснюється сторонами кримінального провадження, потерпілим, представником юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, у порядку, передбаченому цим Кодексом.</p> <p>2. Сторона обвинувачення здійснює збирання доказів шляхом проведення слідчих (розшукових) дій та негласних слідчих (розшукових) дій, витребування та отримання від органів державної влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій, службових та фізичних осіб речей, документів, відомостей, висновків експертів, висновків та актів ревізій, актів та довідок перевірок, проведення інших процесуальних дій, передбачених цим Кодексом.</p> <p>3. Сторона захисту, потерпілий, представник юридичної особи,</p>

<p>що до якої здійснюється провадження, здійснює збирання доказів шляхом витребування та отримання від органів державної влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій, службових та фізичних осіб речей, копій документів, відомостей, висновків експертів, висновків та актів перевірок; ініціювання проведення слідчих (розшукових) дій, негласних слідчих (розшукових) дій та інших процесуальних дій, а також шляхом здійснення інших дій, які здатні забезпечити подання суду належних і допустимих доказів.</p> <p>...</p>	<p>що до якої здійснюється провадження, здійснює збирання доказів шляхом витребування та отримання від органів державної влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій, службових та фізичних осіб речей, копій документів, відомостей, висновків експертів, висновків та актів ревізій, актів та довідок перевірок; ініціювання проведення слідчих (розшукових) дій, негласних слідчих (розшукових) дій та інших процесуальних дій, а також шляхом здійснення інших дій, які здатні забезпечити подання суду належних і допустимих доказів.</p> <p>...</p>
<p>...</p> <p>Стаття 99. Документи</p> <p>1. Документом є спеціально створений з метою збереження інформації матеріальний об'єкт, який містить зафіксовані за допомогою письмових знаків, звуку, зображення тощо відомості, які можуть бути використані як доказ факту чи обставин, що встановлюються під час кримінального провадження.</p> <p>2. До документів, за умови наявності в них відомостей, передбачених частиною першою цієї статті, можуть належати:</p> <p>...</p> <p>4) висновки ревізій та акти перевірок.</p> <p>...</p>	<p>Стаття 99. Документи</p> <p>1. Документом є спеціально створений з метою збереження інформації матеріальний об'єкт, який містить зафіксовані за допомогою письмових знаків, звуку, зображення тощо відомості, які можуть бути використані як доказ факту чи обставин, що встановлюються під час кримінального провадження.</p> <p>2. До документів, за умови наявності в них відомостей, передбачених частиною першою цієї статті, можуть належати:</p> <p>...</p> <p>4) висновки та акти ревізій, акти та довідки перевірок.</p> <p>...</p>
<p>...</p> <p>Закон України «Про публічні закупівлі» (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 9, ст. 89)</p> <p>Стаття 1. Визначення основних термінів</p> <p>1. У цьому Законі нижченаведені терміни вживаються в такому значенні:</p> <p>...</p>	<p>Закон України «Про публічні закупівлі» (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 9, ст. 89)</p> <p>Стаття 1. Визначення основних термінів</p> <p>1. У цьому Законі нижченаведені терміни вживаються в такому значенні:</p> <p>...</p>

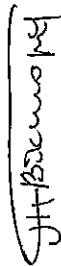
<p>9) замовники - органи державної влади, органи місцевого самоврядування та органи соціального страхування, створені відповідно до закону, а також юридичні особи (підприємства, установи, організації) та їх об'єднання, які забезпечують потреби держави або територіальної громади, якщо така діяльність не здійснюється на промисловій чи комерційній основі, за наявності однієї з таких ознак:</p> <p>...</p> <p>До замовників також належать юридичні особи та/або суб'єкти господарювання, які здійснюють діяльність в окремих сферах господарювання та відповідають хоча б одній з таких ознак: органам державної влади, органам влади Автономної Республіки Крим, органам місцевого самоврядування належить частка у статутному капіталі суб'єкта господарювання в розмірі більше ніж 50 відсотків або такі органи володіють більшістю голосів у вищому органі суб'єкта господарювання чи правом призначати більше половини складу виконавчого органу або наглядової ради суб'єкта господарювання;</p> <p>...</p>	<p>9) замовники - органи державної влади, органи місцевого самоврядування та органи соціального страхування, створені відповідно до закону, а також юридичні особи (підприємства, установи, організації) та їх об'єднання, які забезпечують потреби держави або територіальної громади, якщо така діяльність не здійснюється на промисловій чи комерційній основі, за наявності однієї з таких ознак:</p> <p>...</p> <p>До замовників також належать юридичні особи та/або суб'єкти господарювання, які здійснюють діяльність в окремих сферах господарювання та відповідають хоча б одній з таких ознак: органам державної влади, органам влади Автономної Республіки Крим, органам місцевого самоврядування або іншим замовникам належить частка у статутному капіталі суб'єкта господарювання в розмірі більше ніж 50 відсотків або такі органи, або інші замовники володіють більшістю голосів у вищому органі суб'єкта господарювання чи правом призначати більше половини складу виконавчого органу або наглядової ради суб'єкта господарювання;</p> <p>...</p>
<p>Стаття 7. Державне регулювання та контроль у сфері закупівель</p> <p>...</p> <p>3. Рахункова палата, Антимонопольний комітет України, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державного фінансового контролю, здійснюють контроль у межах своїх повноважень, визначених</p>	<p>Стаття 7. Державне регулювання та контроль у сфері закупівель</p> <p>...</p> <p>3. Рахункова палата, Антимонопольний комітет України, центральний орган виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державного фінансового контролю, здійснюють контроль у сфері публічних закупівель у</p>

<p>Конституцією та законами України.</p> <p>Моніторинг закупівель проводить центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державного фінансового контролю, та його органи на місцях.</p> <p>Порядок проведення моніторингу визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.</p> <p>...</p>	<p>межах своїх повноважень, визначених Конституцією та законами України.</p> <p>Моніторинг закупівель проводять центральний орган виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державного фінансового контролю, та його органи на місцях.</p> <p>Порядок проведення моніторингу визначається центральним органом виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державного фінансового контролю.</p> <p>...</p>
<p>Закон України «Про Національне агентство України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів» (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 1, ст. 2)</p> <p>Стаття 12. Контроль за діяльністю Національного агентства</p> <p>1. Щороку проводиться незалежна зовнішня оцінка діяльності Національного агентства.</p> <p>...</p>	<p>Закон України «Про Національне агентство України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів» (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 1, ст. 2)</p> <p>Стаття 12. Контроль за діяльністю Національного агентства</p> <p>1. Щороку проводиться незалежна зовнішня оцінка діяльності Національного агентства.</p> <p>...</p>
<p>Невід'ємною складовою незалежної зовнішньої оцінки діяльності Національного агентства є щорічний зовнішній аудит діяльності Національного агентства. Зовнішній аудит діяльності Національного агентства проводиться виключно міжнародною або національною аудиторською компанією, яка є визнаною та має високу ділову репутацію на відповідному ринку України. Міжнародна або національна аудиторська компанія зобов'язана надіслати звіт про зовнішній аудит діяльності Національного агентства до Кабінету Міністрів України та Національного агентства, який додається до висновку незалежної зовнішньої оцінки діяльності Національного агентства. Форма та зміст звіту про</p>	<p>Невід'ємною складовою незалежної зовнішньої оцінки діяльності Національного агентства є щорічний зовнішній аудит діяльності Національного агентства. Зовнішній аудит діяльності Національного агентства проводиться виключно міжнародною або національною аудиторською компанією, яка є визнаною та має високу ділову репутацію на відповідному ринку України. Міжнародна або національна аудиторська компанія зобов'язана надіслати звіт про зовнішній аудит діяльності Національного агентства до Кабінету Міністрів України та Національного агентства, який додається до висновку незалежної зовнішньої оцінки діяльності Національного агентства.</p>

<p>зовнішній аудит діяльності Національного агентства затверджуються Кабінетом Міністрів України з урахуванням вимог цього Закону.</p> <p>...</p>	<p>...</p> <p>Закону України «Про захист персональних даних» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 34, ст. 481)</p>
<p>Стаття 11. Підстави для обробки персональних даних</p> <p>1. Підставами для обробки персональних даних є:</p> <p>1) згода суб'єкта персональних даних на обробку його персональних даних;</p> <p>...</p> <p>7) виявлення адміністративного правопорушення уповноваженими на те органами державної влади або органами місцевого самоврядування, вчиненого суб'єктом персональних даних.</p> <p>...</p>	<p>Стаття 11. Підстави для обробки персональних даних</p> <p>1. Підставами для обробки персональних даних є:</p> <p>1) згода суб'єкта персональних даних на обробку його персональних даних;</p> <p>...</p> <p>7) виявлення адміністративного правопорушення уповноваженими на те органами державної влади або органами місцевого самоврядування, вчиненого суб'єктом персональних даних.</p> <p>...</p>
<p>Закону України «Про стандартизацію» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 31, ст. 1058)</p> <p>Стаття 2. Сфера дії Закону</p> <p>...</p> <p>2. Дія цього Закону не поширюється на санітарні заходи безпечності харчових продуктів, ветеринарно-санітарні та фітосанітарні заходи, будівельні норми, лікарські засоби, стандарти медичної допомоги, бухгалтерського обліку, оцінки майна, освіти та</p>	<p>Закону України «Про стандартизацію» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 31, ст. 1058)</p> <p>Стаття 2. Сфера дії Закону</p> <p>...</p> <p>2. Дія цього Закону не поширюється на санітарні заходи безпечності харчових продуктів, ветеринарно-санітарні та фітосанітарні заходи, будівельні норми, лікарські засоби, стандарти медичної допомоги, бухгалтерського обліку, державного</p>

інші соціальні стандарти, передбачені законодавством.	фінансового контролю, оцінки майна, освіти та інші соціальні стандарти, передбачені законодавством.
...	...

Заступник начальника управління – начальник відділу методології державного фінансового аудиту Управління євроінтеграції та методології

В. Трайтлі

М. 10. 2017 р.

АНАЛІЗ РЕГУЛЯТОРНОГО ВПЛИВУ

до проекту Закону України «Про основні засади діяльності органів державного фінансового контролю»

I. Визначення проблеми

Недосконалість нормативно-правового, фінансового, інформаційного та методологічного забезпечення системи державного фінансового контролю призводить до незаконного та неефективного використання державних (місцевих) ресурсів та потребує державного регулювання.

Сучасний стан соціально-економічного розвитку української держави характеризується, з одного боку, динамізмом та багатовекторністю процесів розвитку та реформ у всіх сферах суспільного життя загалом та державного управління зокрема, які обумовлені передусім її євроінтеграційними прагненнями. А з другого – складністю реалізації загальнонаціональних завдань і цілей у різних сферах суспільного життя через низку чинників, зокрема обмежений обсяг необхідних фінансових ресурсів у державі, недосконалість та неузгодженість законодавчої бази, низький рівень взаємодії державних органів між собою та суспільством, відсутність ефективного механізму підзвітності керівників державних органів про результати їх діяльності, у т.ч. перед суспільством, низький рівень внутрішнього контролю та аудиту в органах державної влади, вкрай низький рівень фінансово-бюджетної дисципліни тощо.

Зокрема, стабільно високим є рівень допущення фінансових порушень, що призвели до втрат фінансових і матеріальних ресурсів у розрахунку на один проведений захід державного фінансового контролю, який у січні – вересні 2015 та 2016 років становив 1 351 тис. грн, а за аналогічний період 2017 року – 1 557 тис. гривень.

Загалом порушення, які призвели до втрат фінансових та матеріальних ресурсів, встановлено органами державного фінансового контролю, у січні – вересні 2015 року становили 3 071 млн грн, у січні – вересні 2016 року – 2 129 млн грн, а в аналогічний період 2017 року – 1 948 млн гривень.

Зменшення абсолютного значення встановлених порушень, які призвели до втрат фінансових та матеріальних ресурсів, у січні – вересні 2017 року порівняно з аналогічним періодом 2016 року пов'язане із зменшенням питомої ваги ревізій у загальній структурі заходів державного фінансового контролю з 89 % до 85 %.

Водночас запровадження більшої кількості аудитів привело до зростання економічного ефекту від впровадження пропозицій за результатами державних фінансових аудитів з 107,2 млн грн за січень – вересень 2016 року до 147,7 млн грн у аналогічний період 2017 року.

Недосконалість законодавства, неможливість оперативного застосування сучасних підходів до пошуку та підтвердження інформації про виявлені порушення, перешкоджання об'єктів контролю тощо призводять до низького рівня встановлення порушень, що призвели до втрат порівняно з охопленими контролем фінансовими та матеріальними ресурсами. У січні – вересні

2015 року цей показник становив 0,52 %, у січні – вересні 2016 року – 0,66 %, а в аналогічний період 2017 року – 0,55 %.

(<http://www.dkrs.gov.ua/kru/uk/publish/article/115375>

<http://dkrs.kmu.gov.ua/kru/doccatalog/document?id=132215>

<http://www.dkrs.gov.ua/kru/uk/publish/article/132220>)

У таких умовах особливо актуальними стають питання результативності інструментів Уряду, які він використовує для створення підґрунтя і стимулів для проведення реформ та розвитку потужної й ефективної системи управління державними фінансами, зокрема, державного фінансового контролю як невід’ємної умови для забезпечення сталого соціально-економічного зростання.

Єдиним органом державного фінансового контролю в Україні, який у межах наявного правового поля від імені Уряду реалізує державну політику у сфері державного фінансового контролю, є Держаудитслужба (зокрема її міжрегіональні територіальні органи). Від якості нормативно-правового, організаційного-методологічного, інформаційного забезпечення органів Держаудитслужби залежить якість реалізації ними функції державного фінансового контролю.

Групи (підгрупи), на які проблема справляє вплив

Групи (підгрупи)	Так	Ні
Громадяни	-	+
Держава	+	-
Суб’єкти господарювання, у тому числі суб’єкти малого підприємництва	+	-
	-	+

Проблема, яку пропонується розв’язати шляхом державного регулювання, не впливає на суб’єктів малого підприємництва.

Зазначена проблема не може бути розв’язана за допомогою ринкових механізмів, оскільки питання стосується забезпечення ефективності державного фінансового контролю за станом використання державних (місцевих) ресурсів.

Проект Закону України «Про основні засади діяльності органів державного фінансового контролю» (далі – проект) розроблено на виконання пункту 53 Орієнтовного плану законопроектних робіт на 2017 рік, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 09 серпня 2017 р. № 534 та кроку 85 розділу II Плану пріоритетних дій Уряду на 2017 рік, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 03 квітня 2017 р. № 275.

II. Цілі державного регулювання

Основною ціллю прийняття проекту є створення та розвиток консолідованої та гармонізованої законодавчої бази разом з дієвими

механізмами імплементації у сфері державного фінансового контролю, що є осередком стратегічних реформ розвитку держави в середньостроковій перспективі.

III. Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення встановлених цілей

1. Визначення альтернативних способів

Вид альтернативи	Опис альтернативи
<p>Альтернатива 1. Залишення наявної на цей момент ситуації без змін</p>	<p>Не сприяє досягненню цілей.</p> <p>Закон України «Про основні засади здійснення державного фінансового контролю в Україні» залишається основним актом законодавства, який врегульовує діяльність Держаудитслужби та її міжрегіональних територіальних органів.</p> <p>Й надалі Держаудитслужбі буде недостатньо можливостей щодо встановлення, фіксування та доведення фінансових порушень та недоліків у діяльності підконтрольних установ.</p> <p>Підконтрольні установи застосовуватимуть заходи для приховування фінансових порушень, перешкоджання проведенню заходів державного фінансового контролю, що призведе до зайвого витрачання бюджетних коштів, недоотримання коштів державою та суб'єктами господарювання.</p> <p>Через брак в органів державного фінансового контролю інформації про фінансово-господарську діяльність підконтрольних установ планові заходи державного фінансового контролю будуть проводитися на основі недосконалих способів відбору об'єктів, що призведе до додаткових витрат на їх проведення</p>
<p>Альтернатива 2. Прийняття проекту</p>	<p>Прийняття проекту дасть змогу розвинути наявну законодавчу базу в сфері державного фінансового контролю.</p> <p>У результаті визначення у проекті окремих повноважень органів державного фінансового контролю щодо отримання інформації в підконтрольних установ можна буде відбирати об'єкти для контролю з урахуванням ризиків у їх діяльності, що зменшить кількість нерезультативних заходів. Своєю чергою, це призведе до зменшення випадків відволікання працівників підконтрольних установ від здійснення фінансово-господарської діяльності на супроводження заходів державного фінансового контролю.</p> <p>Удосконалення процедур проведення заходів державного фінансового контролю зменшить час, необхідний для отримання та підтвердження інформації про фінансові порушення, це зменшить витрати часу та кошти на службову переписку, збільшить ефективність проведення заходів державного фінансового контролю. Зокрема, це дасть змогу встановлювати та підтвердити більшу кількість та обсяги фінансових порушень.</p> <p>Збільшення обсягів фінансових порушень у комплексі із ужиттям об'єктами контролю належних заходів щодо їх усунення дасть змогу зменшити збитки суб'єктів господарювання від незаконних операцій та зайві витрати бюджетних коштів.</p> <p>Установлення прозорих механізмів планування та проведення заходів державного фінансового контролю зменшить корупційні</p>

	<p>Зменшаться витрати часу працівників державних органів на проведення заходу державного фінансового контролю та на взаємну переписку щодо його організації, проведення, реалізації результатів тощо.</p> <p>Зросте рівень викриття та фіксування операцій, які свідчать про вчинення економічних злочинів.</p> <p>Дослідження ефективності використання бюджетних коштів дасть змогу попередити витрачання цих коштів на цілі, які не потрібні чи в не результативний спосіб.</p> <p>Забезпечення достатнього рівня контролю за витрачанням коштів і грантів міжнародних фінансових організацій, країн та їх об'єднань дасть змогу належно виконати зобов'язання держави перед ЄС та уникнути повернення таких коштів, витрачених у неефективний чи незаконний спосіб</p>	доступу до баз даних інших державних органів.
Альтернатива 3. Часткове вдосконалення чинного Закону України «Про основні засади здійснення державного фінансового контролю в Україні»	<p>Врегулюються окремі положення чинного Закону України «Про основні засади здійснення державного фінансового контролю в Україні».</p> <p>Заощадиться час на отримання інформації про підконтрольні установи та зменшиться строк проведення заходу державного фінансового контролю.</p> <p>Зменшиться кількість нерезультативних заходів державного фінансового контролю.</p>	Немає, оскільки врегулювання окремих повноважень органів державного фінансового контролю не передбачає додаткових витрат на їх реалізацію, а сприятиме організаційно-процедурним аспектам організації та проведенню заходів державного фінансового контролю

Оцінка впливу на сферу інтересів громадян.

Дія проекту не поширюється на інтереси громадян.

Оцінка впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання

Показник	Великі	Середні	Малі	Мікро	Разом
Кількість суб'єктів господарювання, що підлягають під дію регулювання, одиниць	365	3250	315	80	4010
Питома вага групи у загальній кількості, відсотків	9,1	81,04	7,86	2	x

Відповідно до наявної у Держаудитслужби статистичної інформації про підконтрольні суб'єкти господарювання наразі підконтрольними установами загалом визначено понад 50 тис. підприємств, установ та організацій, з яких суб'єкти господарювання – 9 557. Проектом передбачено, що план проведення заходів державного фінансового контролю складається із застосуванням ризикоорієнтованого підходу. Ризикоорієнтований підхід щодо проведення інспектування передбачає визначення об'єктів контролю з найбільшими ризиками шахрайства, що передбачає значні обсяги фінансових ресурсів, задіяних у фінансово-господарську діяльність суб'єктів господарювання. Отже, об'єктами контролю для планової виїзної ревізії будуть визначені переважно великі та середні суб'єкти господарювання. Водночас малі та мікросуб'єкти господарювання передбачається в основному досліджувати у позаплановому порядку на підставі рішення суду.

Окрім того, проектом визначено види та форми державного фінансового аудиту, який проводитиме Держаудитслужба та її міжрегіональні територіальні органи. Наразі діяльність Держаудитслужби спрямовується на переорієнтацію з проведення ревізій окремих питань фінансово-господарської діяльності суб'єктів господарювання на проведення комплексних аудитів їх діяльності. Зокрема, у січні – вересні 2017 року кількість аудитів у структурі заходів державного фінансового контролю становила 11,6 % порівняно з 5% в аналогічному періоді 2016 року.

Обов'язкове щорічне проведення державного фінансового аудиту на казенних підприємствах, а також у суб'єктів господарювання державного сектору економіки, які мають стратегічне значення для економіки і безпеки держави, наразі передбачено в пункті 3 Порядку проведення Державною аудиторською службою, її міжрегіональними територіальними органами державного фінансового аудиту діяльності суб'єктів господарювання, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 25 березня 2006 р. № 361.

Окрім того, відповідно до пункту 47 Порядку підготовки, реалізації, проведення моніторингу та завершення реалізації проектів економічного і соціального розвитку України, що підтримуються міжнародними фінансовими організаціями, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 27 січня 2016 року № 70, Мінфін готує та подає щороку до 01 листопада Державній аудиторській службі України пропозиції щодо проведення державного фінансового аудиту на наступний рік за інвестиційними проектами, строк реалізації яких завершується в наступному році. Державна аудиторська служба України проводить у порядку, визначеному законодавством, аудит таких проектів та подає відповідальному виконавцеві аудиторський звіт.

Зважаючи на викладене, Держаудитслужба планує здійснювати державний фінансовий аудит фінансово-господарської діяльності переважно щодо великих та середніх суб'єктів господарювання, які їй підконтрольні.

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
Альтернатива 1. Залишення наявної на цей момент ситуації без змін	Немає, оскільки проблема залишається нерозв'язаною	Суб'єкти господарювання витрачають зайві кошти через прийняття неефективних управлінських рішень
Альтернатива 2. Прийняття проекту	Суб'єкти господарювання за результатами проведення державного фінансового аудиту отримують рекомендації щодо підвищення ефективності їх фінансово-господарської діяльності. Це позитивно вплине на їх продуктивність та конкурентоспроможність, оскільки одним із заходів під час проведення державного фінансового аудиту діяльності суб'єктів господарювання визначається можливість набуття ними кращого досвіду інших суб'єктів господарювання. Проведення ризикоорієнтованого відбору об'єктів контролю зменшить кількість заходів державного фінансового контролю у суб'єктів господарювання, які не допускають порушень	Немає
Альтернатива 3. Часткове вдосконалення чинного Закону України «Про основні засади здійснення державного фінансового контролю в Україні»	Суб'єкти господарювання за результатами проведення державного фінансового аудиту отримують рекомендації щодо підвищення ефективності їх фінансово-господарської діяльності	Немає

Внаслідок дії вказаного проекту витрати суб'єктів господарювання не передбачаються.

Оцінка впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання великого і середнього підприємництва.

Сумарні витрати за альтернативами	Суми витрат, гривень
Альтернатива 1. Залишення наявної на цей момент ситуації без змін	Немає
Альтернатива 2. Прийняття проекту	253 050
Альтернатива 3. Часткове вдосконалення чинного Закону України «Про основні засади здійснення державного фінансового контролю в Україні»	Немає

До розрахунку включено витрати на надання копій фінансової звітності суб'єктів господарювання чотири рази на рік органам державного фінансового контролю для проведення ризикоорієнтованого планування проведення заходів державного фінансового контролю. Водночас отримання інформації безпосередньо від суб'єктів господарювання не обов'язкове для органів державного фінансового контролю, оскільки така фінансова звітність також частково може бути отримана з веб-сторінок суб'єктів господарювання, асоціацій, об'єднань тощо.

У суб'єктів господарювання великого і середнього підприємництва не буде витрат, пов'язаних із упровадженням проекту на:

придбання основних фондів, обладнання та приладів, сервісне обслуговування, навчання/підвищення кваліфікації персоналу тощо, оскільки проектом не передбачено придбання такого обладнання, навчання персоналу тощо для цілей, які впливають з державного регулювання;

витрати, пов'язані із веденням обліку, підготовкою та поданням звітності державним органам, оскільки проведення заходів державного фінансового контролю не передбачає підготовки додаткової звітності, ведення якої не передбачене нормативними актами;

податки та збори (зміна розміру податків/зборів, виникнення потреби у сплаті податків/зборів), оскільки проект не встановлює нових податків та не стосується їх адміністрування;

витрати на отримання адміністративних послуг (дозволів, ліцензій, сертифікатів, атестатів, погоджень, висновків, проведення незалежних/обов'язкових експертиз, сертифікації, атестації тощо) та інших послуг (проведення наукових, інших експертиз, страхування тощо), оскільки вказані адміністративні послуги проектом не передбачені;

витрати, пов'язані із наймом додаткового персоналу, оскільки проведення заходів державного фінансового контролю не передбачає залучення суб'єктами господарювання додаткових працівників під час таких заходів.

IV. Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей

Рейтинг результативності (досягнення цілей під час роз'яснення проблеми)	Бал результативності (за чотирибальною системою оцінки)	Коментарі щодо присвоєння відповідного бала
Альтернатива 1. Залишення наявної на цей момент ситуації без змін	1	Проблема продовжує існувати
Альтернатива 2.	4	Цілі регулювання будуть досягнуті

Прийняття проекту		
Альтернатива 3. Часткове вдосконалення чинного Закону України «Про основні засади здійснення державного фінансового контролю в Україні»	2	Частково буде врегульовано наявні проблемні питання щодо забезпечення законного та цільового використання державних (місцевих) ресурсів

Рейтинг результативності	Вигоди (підсумок)	Витрати (підсумок)	Обґрунтування відповідного місця альтернативи у рейтингу
Альтернатива 1. Залишення наявної на цей момент ситуації без змін	Немає	Немає	Проблемне питання не буде вирішено
Альтернатива 2. Прийняття проекту	Проблема буде вирішена Буде забезпечено розвиток консолідованої та гармонізованої законодавчої бази щодо здійснення державного фінансового контролю	253 050 грн	Цілі регулювання будуть досягнуті
Альтернатива 3. Часткове вдосконалення чинного Закону України «Про основні засади здійснення державного фінансового контролю в Україні»	Частково врегульовано проблему	Немає	Частково буде врегульовано наявні проблемні питання щодо забезпечення законного та цільового використання державних (місцевих) ресурсів

За результатами аналізу обрано альтернативу 2, яка передбачає прийняття проекту.

Проектом не передбачено утворення нових органів державної влади. Бюджетні витрати на адміністрування регулювання для суб'єктів великого і середнього підприємництва будуть здійснюватися за рахунок коштів державного бюджету, виділених для Держаудитслужби на керівництво та управління у сфері контролю за витрачанням бюджетних коштів.

Розрахунково бюджетні витрати на адміністрування регулювання для суб'єктів великого і середнього підприємництва для Держаудитслужби становитимуть 9 990 971,39 грн на рік (49 954 856,93 грн на 5 років). Водночас слід зазначити, що суб'єкти великого та середнього підприємництва становлять лише 8 відсотків від загальної кількості підконтрольних установ Держаудитслужби, тому вказані суми не охоплюють всього спектра діяльності Держаудитслужби. Розрахунок витрат додається.

VII. Обґрунтування запропонованого строку дії регуляторного акта

Строк дії проекту пропонується не обмежувати в часі та вносити до нього за потреби та відповідно до законодавства.

VIII. Визначення показників результативності регуляторного акта

Основними прогностичними показниками результативності проекту є:

Показник	2018 рік	2019 рік	2020 рік
Розмір надходжень до державного та місцевих бюджетів і державних цільових фондів, пов'язаних з дією акта (млн грн)	200	220	240
Кількість суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб, на яких поширюватиметься дія акта (шт)	4 010	4 010	4 010
Розмір коштів, що витрачатимуться суб'єктами господарювання, пов'язаними з виконанням вимог проекту на всіх суб'єктів господарювання (тис. грн)	253	253	253
Рівень поінформованості суб'єктів господарювання з основних положень проекту	поінформовано	поінформовано	поінформовано
Частка впроваджених пропозицій за результатами проведених аудитів діяльності (%)	90	95	95

Проект розміщено в мережі Інтернет на офіційному веб-порталі Держаудитслужби для громадського обговорення.

IX. Визначення заходів, за допомогою яких здійснюватиметься відстеження результативності дії регуляторного акта

Відстеження результативності проекту буде здійснюватися Держаудитслужбою шляхом використання для аналізу показників, наведених у попередньому розділі.

Базове відстеження результативності проекту буде здійснено після набрання ним чинності, але не пізніше дня, з якого починається повторне відстеження результативності цього проекту, шляхом збору та порівняння статистичних даних.

Повторне відстеження результативності проекту буде здійснюватися через рік з дня набрання ним чинності, але не пізніше двох років з дня набрання чинності цим проектом, шляхом порівняння статистичних даних, отриманих за результатами матеріалів проведених органами Держаудитслужби заходів державного фінансового контролю.

За результатами повторного відстеження будуть порівняні показники базового та повторного відстеження. У разі надходження пропозицій та зауважень, які заслуговуватимуть на увагу, або виявлення не врегульованих та проблемних питань буде розглядатися питання щодо потреби внесення відповідних змін до законодавства.

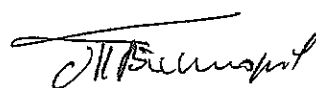
Голова державної аудиторської
служби України

 Л. Гаврилова

Витрати
на одного суб'єкта господарювання великого і середнього підприємництва,
які виникають внаслідок дії регуляторного акта

Порядковий номер	Витрати	За перший рік	За п'ять років
1	Витрати на придбання основних фондів, обладнання та приладів, сервісне обслуговування, навчання/підвищення кваліфікації персоналу тощо	0	0
2	Податки та збори (зміна розміру податків/зборів, виникнення необхідності у сплаті податків/зборів)	0	0
3	Витрати, пов'язані із веденням обліку, підготовкою та поданням звітності державним органам	0	0
4	Витрати, пов'язані з адмініструванням заходів державного нагляду (контролю) (перевірок, штрафних санкцій, виконання рішень/ приписів тощо)	0	0
5	Витрати на отримання адміністративних послуг (дозволів, ліцензій, сертифікатів, атестатів, погоджень, висновків, проведення незалежних/обов'язкових експертиз, сертифікації, атестації тощо) та інших послуг (проведення наукових, інших експертиз, страхування тощо)	0	0
6	Витрати на оборотні активи (матеріали, канцелярські товари тощо)	70	350
7	Витрати, пов'язані із наймом додаткового персоналу	0	0
8	Інше	70	350
9	РАЗОМ	70	350
10	Кількість суб'єктів господарювання великого та середнього підприємництва, на яких буде поширено регулювання	3 615	3 615
11	Сумарні витрати суб'єктів господарювання великого та середнього підприємництва, на виконання регулювання (вартість регулювання) (рядок 9 x рядок 10)	253 050	1 265 250

Заступник начальника управління –
 начальник відділу методології державного
 фінансового аудиту Управління
 євроінтеграції та методології

 В. Трайтлі

БЮДЖЕТНІ ВИТРАТИ
на адміністрування регулювання для суб'єктів великого і середнього
підприємництва

Державна аудиторська служба України

Процедура регулювання суб'єктів великого і середнього підприємництва (розрахунок на одного типового суб'єкта господарювання)	Планові витрати часу на процедуру	Вартість часу співробітника органу державної влади відповідної категорії (заробітна плата)	Оцінка кількості процедур за рік, що припадають на одного суб'єкта	Оцінка кількості суб'єктів, що підпадають під дію процедури регулювання	Витрати на адміністрування регулювання (за рік), гривень
1. Облік суб'єкта господарювання, що перебуває у сфері регулювання	0,3 години	22,625 грн/годину (посадовий оклад спеціаліста 3801)	4	3 615	98 147,25 грн
2. Поточний контроль за суб'єктом господарювання, що перебуває у сфері регулювання, у тому числі:					
камеральні	1 година	35,12 грн/годину (посадовий оклад спеціаліста 5900)	4	3 615	507 821,43 грн
Віїзні (разом)					
Державний фінансовий аудит діяльності	1440 годин (3 особи; 60 робочих днів; 8 годинний робочий день)	24,52 грн/годину (посадові оклади спеціалістів в області 3801 грн; посадовий оклад спеціаліста в центральному апараті Держаудитслужби 5900 грн)	1	112	9 111 771,08 грн (3 954 814,28 грн + 5 156 956,8 грн) 3 954 814,28 грн

Аудит окремих господарських операцій	4080 (2 особи; 255 робочих днів; 8 годинний робочий день)	35,12 грн/годину (посадовий оклад спеціаліста 5900)	1	36	5 156 956,8 грн
3. Підготовка, затвердження та опрацювання одного окремого акта про порушення вимог регулювання	X	X	X	X	X
4. Реалізація одного окремого рішення щодо порушення вимог регулювання	X	X	X	X	X
5. Оскарження одного окремого рішення суб'єктами господарювання	X	X	X	X	X
6. Підготовка звітності за результатами регулювання	80 (5 робочих днів; 2 спеціаліста; 8 годинний робочий день)	24,52 грн/годину (посадові оклади спеціалістів в області 3801 грн; посадовий оклад спеціаліста в центральному апараті Держаудитслужби 5900 грн)	1	148	290 316,8 грн
7. Інші адміністративні процедури:					
7.1. внесення фінансової звітності суб'єкта господарювання до бази даних ризик	1 година	22,625 грн/годину (посадовий оклад спеціаліста 3801)	4	3615	327 157,5 грн

Повідомлення про оприлюднення регуляторного акта

З метою забезпечення створення та розвитку консолідованої та гармонізованої законодавчої бази разом з дієвими механізмами імплементації у сфері державного фінансового контролю, що є осередком стратегічних реформ розвитку держави в середньостроковій перспективі, Держаудитслужба розробила проект Закону України "Про основні засади діяльності органів державного фінансового контролю" (далі – проект).

Проект унормовує перелік заходів державного фінансового контролю, які здійснює Держаудитслужба та її міжрегіональні територіальні, визначає види та форми державного фінансового аудиту. У проекті модернізовано права та обов'язки органів державного фінансового контролю з урахуванням сучасних викликів, які постали перед Держаудитслужбою та її міжрегіональними територіальними органами. Окрім того, з метою гармонізації проекту з іншими законами у ньому передбачено внесення змін до низки кодексів та законів України.

Дія зазначеного проекту нормативно-правового акта поширюється на суб'єктів господарювання, визначених проектом.

Проект та аналіз регуляторного впливу до нього будуть розміщені на офіційному веб-сайті Держаудитслужби (www.dkrs.gov.ua) та на урядовому веб-сайті Громадянське суспільство і влада (http://civic.kmu.gov.ua/consult MVC_kmu/news/article) 25.10.2017.

Зауваження та пропозиції до проекту приймаються до 25.11.2017:

поштою за адресами: 04070, м. Київ, вул. Сагайдачного, 4, Державна аудиторська служба України;

в електронному вигляді за адресами: postmast@dkrs.gov.ua; metod@dkrs.gov.ua

Консультації з обговорюваного питання надаються телефоном (044) 425 26 77.

У разі надходження зауважень звіт про їх розгляд буде оприлюднений на офіційному веб-сайті Держаудитслужби в установленому законодавством порядку.

Примітка. Зауваження та пропозиції на адресу Держаудитслужби надсилати з позначкою «Для Управління євроінтеграції та методології».

25.10.2017

Аудит окремих господарських операцій	4080 (2 особи; 255 робочих днів; 8 годинний робочий день)	35,12 грн/годину (посадовий оклад спеціаліста 5900)	1	36	5 156 956,8 грн
3. Підготовка, затвердження та опрацювання одного окремого акта про порушення вимог регулювання	X	X	X	X	X
4. Реалізація одного окремого рішення щодо порушення вимог регулювання	X	X	X	X	X
5. Оскарження одного окремого рішення суб'єктами господарювання	X	X	X	X	X
6. Підготовка звітності за результатами регулювання	80 (5 робочих днів; 2 спеціаліста; 8 годинний робочий день)	24,52 грн/годину (посадові оклади спеціалістів в області 3801 грн; посадовий оклад спеціаліста в центральному апараті Держаудитслужби 5900 грн)	1	148	290 316,8 грн
7. Інші адміністративні процедури:					
7.1. внесення фінансової звітності суб'єкта господарювання до бази даних ризик	1 година	22,625 грн/годину (посадовий оклад спеціаліста 3801)	4	3615	327 157,5 грн